

ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਰਗਾ ਕੋਈ

ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਤਸੱਲੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚੋਂ “ਬਲਵੰਤ ਹੱਥ ਨਾਲ ਕੱਢ ਕੇ ਲੈ ਆਇਆ” ਸੀ (ਕੂਚ 32:11)। ਜਦ ਮਿਸਰੀ ਲੋਕ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਉੱਤੇ ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੁਹਾਈ . . . । ਸੁਣੀ” (ਕੂਚ 3:7; KJV) ਅਤੇ ਤਰਸ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਦਿਨ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿੱਚ ਮੂਸਾ ਇੱਕ ਬਲਦੀ ਹੋਈ ਝਾੜੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਅਦਭੁਤ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣੇ:

ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਾਂ, ਅਬਰਾਹਾਮ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਇਸਹਾਕ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਤੇ ਯਾਕੂਬ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਾਂ . . . । ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਰਜਾ ਦੀ ਮੁਸੀਬਤ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬੇਗਾਰ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਸੁਣੀ ਕਿਉਂ ਜੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉੱਤਰਿਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸਰੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਛੁਡਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਅੱਛੀ ਅਤੇ ਮੇਕਲੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਦੁੱਧ ਅਰ ਸਹਿਤ ਵੱਗਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਕਨਾਨੀਆਂ ਹਿੱਤੀਆਂ ਅਮੋਰੀਆਂ ਫਰਿੱਜੀਆਂ ਹਿੱਵੀਆਂ ਅਰ ਯਬੂਸੀਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉਤਾਹਾਂ ਲਿਆਵਾਂ। ਸੇ ਹੁਣ ਵੇਖ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਮੇਰੇ ਤੀਕ ਅੱਪੜੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਅਨੁੱਠ ਨੂੰ ਵੀ ਜੇ ਮਿਸਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਡਿੱਠਾ ਹੈ। (ਕੂਚ 3:6-9)।

ਕੂਚ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਫ਼ਿਰਊਨ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਦੇ ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ ਸਮਰਾਟ ਡੋਮਿਸ਼ਿਅਨ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਵਿੱਚਲੀ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਹੈ। ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮਦਦ ਲਈ ਲਗਾਈ ਗਈ ਗੁਹਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਉੱਤਰ ਸਤਾਏ ਗਏ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਉੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਚੈਨ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਧਿਆਇ 6 ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, “ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਸਾਖੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਭੜੀ ਸੀ ਵੱਢੇ ਗਏ ਸਨ” (6:9)। ਉਹ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰ ਰਹੇ ਸਨ: “‘ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀ, ਜਿਹੜਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸਤ ਹੈ ਕਦੋਂ ਤੇੜੀ ਤੂੰ ਨਿਆਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਾਸੀਆਂ ਕੋਲੋਂ ਸਾਡੇ ਲਹੂ ਦਾ ਵੱਟਾ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ?’” (6:10)। ਦਿਲੋਂ ਨਿਕਲੀ ਇਹ ਦੁਹਾਈ “ਸਭਨਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਂ” (8:3; ਵੇਖੋ 5:8; 8:4) ਦੇ ਨਾਲ ਰਲ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਹੜੇ “ਬਿਪਤਾ” (1:9) ਵਿੱਚ ਸਨ। ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ: “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਦੋਂ ਕੁਝ ਕਰੇਗਾ? ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਦੋਂ ਬਦਲਾ ਲਵੇਗਾ?” ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਮੰਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤਸੱਲੀ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਮਾਰੂਥਲ

ਵਿੱਚ ਮੂਸਾ ਕੋਲ ਲਿਆਇਆ ਸੀ; ਹੁਣ ਉਹ ਤਸੱਲੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਕੋਲ ਪਤਮੁਸ ਟਾਪੂ 'ਤੇ ਲਿਆਇਆ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਰਕਾਸ਼ (1:1-3)

‘ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਰਕਾਸ਼ ਜਿਹੜਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣਿਆਂ ਦਾਸਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ, ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਛੇਤੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥੀਂ ਭੇਜ ਕੇ ਆਪਣੇ ਦਾਸ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਉਹ ਦਾ ਪਤਾ ਦਿੱਤਾ।² ਜਿਹ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਾਖੀ ਅਰਥਾਤ ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਜੋ ਉਨ ਵੇਖੀਆਂ ਸਾਖੀ ਦਿੱਤੀ।³ ਧੰਨ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਅਗੰਮ ਵਾਕ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਨਾਲੇ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਇਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਮਾ ਨੇੜੇ ਹੈ।

ਆਇਤ 1. ਪਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਯੂਨਾਨੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ἀποκάλυψις (*ਅਪੋਕਾਲੁਪਸਿਸ*) ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਉਜਾਗਰ ਕਰਨਾ” ਜਾਂ “ਪਰਗਟ ਕਰਨਾ”। ਠੀਕ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਲਾਕਾਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਨਵੀਂ ਕਲਾਕ੍ਰਿਤੀ ਉੱਤੇ ਪਰਦਾ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਦੀ ਕਲਾਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਰਕਾਸ਼ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ “(1) ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਤੋਂ ਪਰਕਾਸ਼, (2) ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਬਾਰੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਜਾਂ (3) ਦੋਵੇਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।”¹ ਇਸ ਆਇਤ ਨੂੰ ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਿੱਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਪਰਕਾਸ਼ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਯਿਸੂ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਆਪ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਆਇਤ 1 ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

1. **ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ . . . ਸੁਨੇਹਾ ਯਿਸੂ ਨੂੰ . . . ਦਿੱਤਾ** ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਅੱਗੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਕੁਝ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਸੁਝਾਓ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਇਹ ਸਭ ਗੈਰਮਸੀਹੀ ਸ੍ਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਬੁਲ, ਯੂਨਾਨੀ, ਰੋਮੀ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀ ਮਿੱਥਿਆ ਸ਼ਾਸਤਰ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਸਿਯਾ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਜਾਣੂ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਆਖਣਾ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਗੈਰਮਸੀਹੀ ਮਿੱਥਿਆ ਸ਼ਾਸਤਰ ਤੋਂ ਗੱਲਾਂ ਲੈ ਕੇ ਲਿਖੀਆਂ, ਪਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਪੇਥੀ ਦੀ ਸਧਾਰਨ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ *ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ* ਤੋਂ ਸੀ। ਰਸੂਲ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਉਹੀ ਲਿਖਿਆ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ (ਆਇਤਾਂ 11, 19)।

2. ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ **ਆਪਣਿਆਂ ਦਾਸਾਂ** – ਅਰਥਾਤ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ – ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਲਈ ਦਿੱਤਾ (ਰੋਮੀਆਂ 6:17, 18)। ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ δούλοι (*ਡੋਉਲੋਈ*), ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਦਾਸ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਗੁਲਾਮ”। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਮੁੱਲ ਦੇ ਕੇ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:19, 20)।

3. ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਿਆਂ ਦਾਸਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ **ਉਹ ਗੱਲਾਂ**

ਜਿਹੜੀਆਂ ਛੇਤੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ ਵਿਖਾਵੇ (ਵੇਖੋ 22:6)। τὰχος (ਟਾਖੋਸ) ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ “ਛੇਤੀ” ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਜਲਦੀ” ਜਾਂ “ਤੁਰੰਤ”। ਇਸ ਵਾਕ ਅੰਸ਼ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, “ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਛੇਤੀ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ” (CEV) ਅਤੇ “ਜੇ ਬਸ ਹੋਣ ਹੀ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ।”² ਇਸ ਦੁਹਾਈ, “ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀ . . . ਕਦੋਂ ਤੋੜੀ?” (6:10) ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਆਖਿਆ: “ਹਿੰਮਤ ਰੱਖੋ; ਬਹੁਤਾ ਚਿਰ ਨਾ ਲੱਗੇਗਾ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵੈਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤੁਰ ਪਿਆ ਹਾਂ।”

ਇਸ ਸੁਨੇਹੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਪੁਚਾਉਣ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸੁਨੇਹੇ ਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦੇਵੇ (ਵੇਖੋ 22:8, 16) ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਸੁਨੇਹੇ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਪੁਚਾ ਦੇਵੇ। “ਯੂਹੰਨਾ” ਰਸੂਲ ਯੂਹੰਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਵੇਲੇ ਇੱਕਮਾਤਰ ਜੀਉਂਦਾ ਬਚਿਆ ਰਸੂਲ ਸੀ।

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੁਆਰਾ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਲੜੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਵਰਗਦੂਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਜਦ ਮੂਸਾ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਸੀ, “ਤਾਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਦੂਤ ਨੇ ਇੱਕ ਝਾੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਗ ਦੀ ਲਾਟ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ” (ਕੁਚ 3:2; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੇ ਲਈ ਘੱਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਸੁਣ ਲਈ ਹੈ।

ਆਇਤ 2. ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਸੁਨੇਹੇ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ: ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਾਖੀ ਅਰਥਾਤ ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਜੋ ਓਨ ਵੇਖੀਆਂ ਸਾਖੀ ਦਿੱਤੀ (ਵੇਖੋ 22:8)। ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਜੀਵਨਭਰ ਯੂਹੰਨਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਗਵਾਹ ਰਿਹਾ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਬਚਨ” ਅਤੇ “ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਾਖੀ” “ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ” ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਪਤਮੁਸ ਟਾਪੂ 'ਤੇ “ਵੇਖੀਆਂ” ਅਤੇ ਸੁਣੀਆਂ ਸੀ।

ਆਇਤ 3. ਧੰਨ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਅਗੰਮ ਵਾਕ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਨਾਲੇ ਓਹ ਜਿਹੜੇ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਇਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਮਾ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਸ ਅਸੀਸ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹੜੀ ਸਿਰਫ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ: ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਸੀਸ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਜੋ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਸੁਣਦੇ ਹਨ।

ਜਿਹੜਾ . . . ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਉਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਦਾ “ਉਹ” ਇੱਕਵਚਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਦਾ “ਉਹ” ਬਹੁਵਚਨ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਲੋਕ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। CEV ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, “ਉਹ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਹੜਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਸ਼ੂਵਤਾਂ ਨੂੰ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ।” ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਪੜ੍ਹਨਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ — ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਵੀ ਥੋੜੇ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ (ਰੋਮੀਆਂ 10:17)। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਯਹੂਦੀ ਸਭਾਘਰਾਂ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ

(ਲੂਕਾ 4:16; ਰਸੂਲਾਂ 13:15) ਅਤੇ ਇਹ ਮਸੀਹੀ ਬੰਦਗੀ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਅੱਜ ਬਾਈਬਲ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਚਨ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਦਾ “ਅਰਥ ਦੱਸ ਕੇ ਸਮਝਾ” ਸਕਦੇ ਹਨ (ਵੇਖੋ ਨਹਮਯਾਹ 8:8)।

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਵੀ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਜਿਸ ਸੁਣਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਕੇਵਲ ਅਵਾਜ਼ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਇਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਤਾਂਘ ਨਾਲ ਸੁਣਨਾ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ 10:33)। ਵਚਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਾ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣਾ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 13; ਲੂਕਾ 8)। ਪਾਲਨਾ (“ਮੰਨਣਾ,” KJV) ਸ਼ਬਦ ਯੂਨਾਨੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ τηρέω (ਟੇਰੇਓ) ਤੋਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਰਾਖੀ ਕਰਨਾ, ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣਾ” ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵੀ ਹੈ (22:18, 19)। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ “ਪਾਲਨ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਨਾ” ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਪਾਲਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਦ ਉਸ ਨੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਨੂੰ ਅਗੰਮ ਵਾਕ ਵਜੋਂ ਸਿਆਣ ਲਿਆ। “ਅਗੰਮ ਵਾਕ” ਸਿਰਲੇਖ ਇੱਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵੱਲੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ “ਅਗੰਮ ਵਾਕ” ਅਰਥਾਤ ਨਬੂਵਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ “ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ” ਮੋਚਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਇਸ ਅਗੰਮ ਵਾਕ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਬੂਵਤ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ; ਸਗੋਂ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਤਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ “ਅਗੰਮ ਵਾਕ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮੁੱਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਆਏ ਸੁਨੇਹੇ ਨਾਲ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਵੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (ਵੇਖੋ 22:7, 12)। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਪਈ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਪਰਤੱਖ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਵੀ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪਰਤੱਖ ਹੁਕਮ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੇਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ (ਵੇਖੋ 2:5, 16, 25; 3:2, 3, 11, 18, 19; 22:11, 17), ਪਰ 2:10 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਸਾਰੀ ਪੁਸਤਕ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ: “ਜਿਹੜੇ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਭੇਗਣੇ ਹਨ ਤੂੰ ਓਹਨਾਂ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰੀਂ”; “ਤੂੰ ਮਰਨ ਤੇਜ਼ੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹੁ।” ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਨਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਦ ਮੂਸਾ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ “ਤੁਸੀਂ ਰੀਝ ਨਾਲ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣੋ . . . ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨੋ” (ਕੂਚ 15:26)। ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਸਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ (ਕੂਚ 23:22)। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਤਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆਵਾਂ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਿਣਗੇ (2:10)।

ਅਰੰਭਕ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਉਤਸ਼ਾਹਜਨਕ ਹਿੱਸਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ

ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਮਾ ਨੇੜੇ ਹੈ (ਵੇਖੋ 22:10)। ਸ਼ਬਦ “ਨੇੜੇ” ਨੂੰ ਯੂਨਾਨੀ ਦੇ ਕਿਰਿਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ἐγγύς (ਏਂਗੁਸ) ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਿਰਿਆ, ἐγγίζω (ਏਂਗੀਜ਼ੋ) ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਮਰਕੁਸ 1:15 ਵਿੱਚ “ਨੇੜੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈ” ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: “ਸਮਾ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਨੇੜੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈ” (ਜੇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਮਰਕੁਸ 1:15 ਵਿੱਚਲੇ ਐਲਾਨ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਜੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੂਰ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਵਕਤਾ ਇਹ ਆਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਖਿਰਕਾਰ ਆ ਪੁੱਜਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ, ਰਸੂਲ ਯੂਹੰਨਾ ਉਸ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀਆਂ ਅਸੀਸਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਨ, ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਅਦ ਲਈ ਨਹੀਂ। “ਜਿਹੜੀ ਕਲੀਸੀਆ ਖੁੰਜੇ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੈਵੀ ਕਲੰਡਰ ਬਾਰੇ ਦੱਸੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵੀਹ ਸਦੀਆਂ ਬਾਅਦ ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।”³

ਪੱਤਰ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ (1:4-7)

‘ਲਿਖਤੁਮ ਯੂਹੰਨਾ, ਅੱਗੇ ਜੇਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤਾਂ ਕਲੀਸੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀਆਂ ਅਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਹਨ ਉਹ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਜਿਹੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਹੈਸੀ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਵੇ। ਨਾਲੇ ਓਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਆਤਮਿਆਂ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹਨ, ਨਾਲੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਜਿਹੜਾ ਸੱਚਾ ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇਠਾ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਹਾਕਮ ਹੈ। ਉਹ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਬਣਾਇਆ ਭਈ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਲਈ ਜਾਜਕ ਬਣੀਏ, ਓਸੇ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਕਰਮ ਜੁੱਗੇ ਜੁੱਗ ਹੋਵੇ। ਆਮੀਨ।’ ਵੇਖੋ, ਉਹ ਬੱਦਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਅੱਖ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖੇਗੀ, ਨਾਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿੰਨ੍ਹਿਆ ਸੀ ਓਹ ਵੀ ਵੇਖਣਗੇ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਮਾਂ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਪਿੱਟਣਗੀਆਂ। ਹਾਂ ਆਮੀਨ।

ਆਇਤ 4. ਆਇਤ 4 ਤੋਂ 7 ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਪੱਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ ਰੂਪ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੱਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਤਾ ਅਤੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਲਿਖਤੁਮ ਯੂਹੰਨਾ, ਅੱਗੇ ਜੇਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤਾਂ ਕਲੀਸੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀਆਂ ਅਸਿਯਾ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਅਸਿਯਾ ਏਸ਼ੀਆ ਮਹਾਂਦੀਪ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਏਸ਼ੀਆ ਦੇ ਰੋਮੀ ਸੂਬੇ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੱਛਮੀ ਤੱਟ ਉੱਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਤੁਰਕੀ ਹੈ। ਸੱਤ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦਾ ਉਲੇਖ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਜੋ ਅਫ਼ਸੂਸ, ਸਮੁਰਨੇ, ਪਰਗਮੁਮ, ਬੁਆਤੀਰੇ, ਸਾਰਦੀਸ, ਫਿਲਦਲਫੀਏ ਅਤੇ ਲਾਉਦਿਕੀਏ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ (ਆਇਤ 11)।

ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, “ਇਹ ਸੱਤ ਕਿਉਂ?” ਜਦਕਿ ਉਸ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਕੁੱਝ ਅਧਿਐਨਸ਼ੀਲ

ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ: (1) ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ “ਸੱਤ” ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸੱਤਾਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। (2) ਇਹ ਸੱਤੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਤ੍ਰਕਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਚੱਕਰ ਉੱਤੇ ਸਥਿਰ ਸਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ, ਦਿਲਾਸੇ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੂਰੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। (3) ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ – ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾਂ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਸਨ।

ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕੇ ਉਚਿਤ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ “**ਏਸ਼ੀਆ ਵਿੱਚ** ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਕਿਉਂ?” ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ; ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ; ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਫਿਰ ਪੱਤ੍ਰੀਆਂ ਸਿਰਫ ਏਸ਼ੀਆ ਦੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ? ਇਹ ਉਹ ਖੇਤਰ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਰੋਮੀ ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਸੀ; ਇਹ ਉਹ ਸਥਾਨ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਤਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਦੋ ਕਾਰਣ ਸਨ: (1) ਏਸ਼ੀਆ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਮਰਾਟ ਦੀ ਪੂਜਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀ। “ਕੈਸਰ ਪੂਜਾ ਦਾ ਪੰਥ ਏਸ਼ੀਆ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੀ। ਏਸ਼ੀਆ ਸਭ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪੰਥਾਂ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਲਈ ਉਪਜਾਊ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਾਂਗ ਸੀ, ਇਸ ਪੰਥ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ, ਧਰਮ, ਰਹੱਸਵਾਦ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੰਥ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।” (2) ਏਸ਼ੀਆ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀਅਤ ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀ। 70 ਈ.ਵੀ. ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਖੇਤਰ “ਮਸੀਹੀ ਧਰਮ ਦਾ ਮੁੱਖ ਗੜ੍ਹ ਸੀ।”⁵ ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਰਾਟ ਦੀ ਪੂਜਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਰੋਮੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਕਹਿਰ ਏਸ਼ੀਆ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਤੇ ਵਰ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਲੋੜ ਕਿੱਥੇ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿੱਥੇ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਉੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਸੇ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੂਸਾ ਤੇ ਪਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਰਜਾ ਦੀ ਮੁਸੀਬਤ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਵੇਖਿਆ ਹੈ . . .” (ਕੂਚ 3:7)। ਉਸ ਨੇ ਪਰਗਮੁਮ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਤੂੰ ਉੱਥੇ ਵੱਸਦਾ ਹੈਂ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਤਾਨ ਦੀ ਗੱਦੀ ਹੈ।” (2:13) – ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਤਾਨ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ - ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ ਜੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿਲ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬੋਝ ਅਸਹਿ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ . . . ਜਾਣੀਜਾਣ ਹੈ” (1 ਯੂਹੰਨਾ 3:20)।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਲਾਮ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, **ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਵੇ।** ਇਹ ਵਾਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਪਾਏ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀਆਂ ਪੱਤ੍ਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਵਾਇਤੀ ਸਲਾਮ ਸੀ (ਰੋਮੀਆਂ 1:7; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:3; ਗਲਾਤੀਆਂ 1:3; ਫਿਲੇਮੋਨ 3; ਵੇਖੋ 1 ਪਤਰਸ 1:2; 2 ਪਤਰਸ 1:2; 2 ਯੂਹੰਨਾ 3)। **ਕਿਰਪਾ** ਅਯੋਗਤਾ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਦਯਾ ਹੈ; **ਸ਼ਾਂਤੀ** ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਪਾਠਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਉੱਤੇ ਮੁੜ ਯਕੀਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਲਈ ਤੜਪ ਰਹੇ ਸਨ।

ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਇਸ ਲਈ, **ਉਹ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਜਿਹੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਹੈਸੀ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।** ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਯੂਨਾਨੀ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈਆਂ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਵਿਆਕਰਣ ਅਪਰੰਪਰਾਗਤ ਹੈ। ਇਹ ਵਾਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਮੂਲ ਲਿਖਤ

ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਹੈ “(ਇੱਕ) ਜੇ ਹੈ, (ਇੱਕ) ਜੇ ਸੀ, (ਇੱਕ) ਜੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।” ਵਿਆਕਰਣ ਅਜੀਬ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਇਹ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦਾ ਉਸ ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਸਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਮੂਸਾ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ: “ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਖਣਗੇ ਭਈ ‘ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ?’ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਦੱਸਾਂ?” (ਕੂਚ 3:13)। ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਹਾਂ ਜੇ ਮੈਂ ਹਾਂ . . . ਇਸ ਲਈ ਤੂੰ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿ, ‘ਮੈਂ ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਹੈ’” (ਕੂਚ 3:14)। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 1:4 ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਾਕ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਜਿਹੜਾ ਹੈ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ “ਮੈਂ ਹਾਂ ਜੇ ਮੈਂ ਹਾਂ ਦਾ ਯੂਨਾਨੀ ਰੂਪ ਹੈ [ਕੂਚ] 3:14।”⁶

ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਪਾਠਕ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 1 ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਇਸ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸੁਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇਸਰਾਈਲ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਹਾਰੂਨ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਣ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਾਈ ਨੂੰ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ – ਦਸ ਬਵਾਂ ਸਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਮਿਸਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਗੋਡਿਆਂ ਤੇ ਲੈ ਆਈਆਂ ਸਨ।

ਜੁਲਮ ਸਹਿ ਰਹੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜੇ ਫ਼ਿਰਾਊਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਿਆ ਉਹ ਕੈਸਰ ਤੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਡਰੇਗਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜਿਸ ਨੇ ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਸੀ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਵੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅੱਜ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਹ ਹੈ “ਜੇ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।”

ਸਲਾਮ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਆਤਮਿਆਂ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਵਾਕ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਵਾਕ ਸਿਰਫ ਸੱਤ ਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ, ਸ਼ਾਇਦ ਸਵਰਗਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਤਤਕਾਲ ਪ੍ਰਸੰਗ, ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਪੱਖ ਪੂਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਨਿਮਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮੂਹਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਸ਼ਬਦ “ਸੱਤ ਆਤਮੇ” (ਵੇਖੋ 3:1; 4:5; 5:6) ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਬੋਲਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਲਈ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਸਿਰਫ “ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ” ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:4), ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸੱਤ ਇੱਥੇ “ਸਿੱਧਤਾ” ਜਾਂ “ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਪੂਰਣਤਾ” ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਇੱਥੇ ਯਸਾਯਾਹ 11:2 ਵਿੱਚਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੱਤ ਗੁਣਾਂ ਜਾਂ ਜ਼ਕਰਯਾਹ 4:6, 10 ਵਿੱਚਲੀਆਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਅੱਖੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹਵਾਲੇ ਦੇਖਦੇ ਹਨ। ਵਾਕ “ਸੱਤ ਆਤਮੇ,” ਜਾਂ “ਸੱਤ-ਪਰਤੀ” (NIV ਫੁਟ ਨੋਟ), ਸ਼ਾਇਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ

ਦੀ ਸਿੱਧ ਸਮਰੱਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਾਕ ਉਹ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਅੱਗੇ ਦਾ ਅਰਥ “ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ।”

ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਅਜੀਬ ਹੈ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਆਇਤ 4 ਅਤੇ 5 ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: (1) ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ, “ਜਿਹੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਹੈਸੀ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ” ਜ਼ਰੂਰ ਪਿਤਾ, ਅਨੰਤ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਦੀ-ਕਦੀ ਇਹ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ (ਆਇਤ 8); ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਆਇਤ 5 ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਇੱਥੋਂ ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਪਿਤਾ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। (2) ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, “ਸੱਤ ਆਤਮੇ” ਸ਼ਾਇਦ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। (3) “ਤ੍ਰਿਏਕਤਾ” ਦੀ ਸੂਚੀ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ: “ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ” (ਆਇਤ 5)।

ਆਇਤ 5. ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਰਸੂਲ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ: **ਜਿਹੜਾ ਸੱਚਾ ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇਠਾ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਹਾਕਮ ਹੈ।** ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

1. **ਸੱਚਾ ਗਵਾਹ।** ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਭਰ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ (ਯੂਹੰਨਾ 3:32; 18:37)। ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਇੱਕ ਸਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋਵੇਂ ਵਚਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ, ਜਾਂ ਸਾਖੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸਨ। ਜਦਕਿ, ਇੱਥੇ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕੇ ਹੈ। ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *μάρτυς* (*ਮਾਰਟਸ*), ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਗਵਾਹ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ਬਦ “ਮਾਰਟਰ” ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਯਿਸੂ “ਮੌਤ ਤਾਈਂ” ਵੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਗਵਾਹ ਸੀ (ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:8; KJV)। ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਕਿ ਉਹ “ਮੌਤ ਤੱਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਿਣ” (2:10), ਤਾਂ ਉਹ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਆਪ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

2. **ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇਠਾ।** ਯਿਸੂ ਦਾ ਸਰੀਰ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੌਤ ਨੂੰ ਜਿੱਤਿਆ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇਠਾ ਹੋਵੇ “ਫੇਰ ਨਹੀਂ ਮਰਦਾ” (ਰੋਮੀਆਂ 6:9)। ਜੇ ਮੌਤ ਦੇ ਡਰ ਵਿੱਚ ਸਨ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਮੁਰਦਾ ਸਾਂ ਅਰ ਵੇਖ, ਮੈਂ ਜੁੱਗੇ ਜੁੱਗ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੌਤ ਅਤੇ ਪਤਾਲ ਦੀਆਂ ਕੁੰਜੀਆਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹਨ” (ਆਇਤ 18)। ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜੀ ਉੱਠਣਗੇ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:54-57)। “ਜੇਠਾ” ਸ਼ਬਦ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਜੇਠੇ ਦੀ ਸਰਬਸ੍ਰੇਸ਼ਠਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 21:15-17)। ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:18 ਵਿੱਚ, “ਜੇਠਾ” ਸ਼ਬਦ “ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ” ਜਾਂ “ਸਰਵਸ੍ਰੇਸ਼ਠਤਾ” ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ (KJV)। ਸ਼ਬਦ “ਜੇਠਾ” ਇਹ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਇੱਕ ਰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਯਹੋਵਾਹ ਵਿਟਨਸ ਵਾਲੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

3. **ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਹਾਕਮ।** ਯਿਸੂ ਦੇ ਪੁਨਰ-ਉੱਠਾਨ ਤੋਂ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਜਾ ਬੈਠਾ। ਉੱਥੇ ਉਹ “ਧੰਨ ਅਤੇ ਅਦੁਤੀ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ, ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ”

(1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 6:15; ਵੇਖੋ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 19:16) ਹੋ ਕੇ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੈਸਰ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਹਾਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਯਿਸੂ ਸੀ – ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਹੁਣ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਬਾਈਬਲ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:24-28)। ਉਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, “ਜੇਕਰ ਮਸੀਹ ਹੁਣ ਰਾਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਇੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਦਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਹੈ?” ਜੇਕਰ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਹਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਤੱਵ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ – ਪਿਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੀ ਨਹੀਂ! 7

ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਯਿਸੂ ਕੌਣ ਹੈ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲੇ: **ਉਹ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾ ਦਿੱਤਾ।** ਯੂਹੰਨਾ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕੀ ਕੀਤਾ ਸੀ:

ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ἀγαπάω (ਅੈਗਾਪਾਓ), ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਰੰਤਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਕਾਲ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਸੰਬੰਧਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਮਰਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਤੇ ਨਿਗਾਹ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੰਤਰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਵਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੱਚਾਈ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੌਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਰੋਮੀਆਂ 8:36, 37)।

ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਛੁਡਾਇਆ। ਕਈ ਖਰੜਿਆਂ ਵਿੱਚ “ਛੁਡਾ ਦਿੱਤਾ” ਦੀ ਬਜਾਏ “ਧੋਤਾ” ਹੈ (ਵੇਖੋ KJV)। ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ λύω (ਲੁਓ) ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ, “ਛੁਡਾਇਆ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਜੋੜ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ λούω (ਲੂਓ) ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਧੋਤਾ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਵੇਖੋ 7:14)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਹੂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਇਆ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਵਾਕ (ਉਸ ਨੇ “ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ”) ਵਿੱਚ ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ, ਨਿਰੰਤਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਾਕ (ਉਸ ਨੇ “ਸਾਨੂੰ ਛੁਡਾ ਦਿੱਤਾ”) ਅਨਿਯਮਿਤ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਭੂਤ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨਿਯਮਿਤ ਕਾਲ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਭੂਤ ਕਾਲ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਖੂਨ ਬਰਾਇਆ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਾਪ ਦਾ ਬੋਝ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਰੋਮੀਆਂ 5:9; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:7; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:20; 1 ਪਤਰਸ 1:18, 19; 1 ਯੂਹੰਨਾ 1:7)। ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ!

ਆਇਤ 6. ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ: **ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਬਣਾਇਆ।** ਕੁਝ ਲੋਕ ਸ਼ਬਦ ਬਣਾਇਆ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਅਰਥ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਸਾਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜ ਬਣਾਵੇਗਾ। ਪਰ, NASB ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ “ਬਣਾਇਆ” ਇਟਾਲਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੂਲ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, “ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ

ਇੱਕ ਰਾਜ ਬਣਾਇਆ।” **ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ** ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਰਾਜ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:13)। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਤਨ ਖਰੜਿਆਂ ਵਿੱਚ “ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ” ਦੀ ਬਜਾਏ “ਰਾਜੇ” ਸ਼ਬਦ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਵੇਖੋ KJV)। ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ ਤੇ ਅਰਥ ਇਕੋ ਹੀ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ **ਉਹ ਦੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਲਈ ਜਾਜਕ**, ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕੂਚ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਇਸਰਾਈਲੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ: “. . . ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਅਵਾਜ਼ ਦੇ ਸਰੋਤੇ ਹੋਵੋਗੇ ਅਰ ਮੇਰੇ ਨੇਮ ਦੀ ਮਨੋਤ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ . . . ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜਾਜਕਾਂ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਕੈਂਪ ਹੋਵੋਗੇ” (ਕੂਚ 19:5, 6)। ਪੰਦਰਾਂ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਵਾਇਦੇ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਈਲ, ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ (ਰੋਮੀਆਂ 2:28, 29; ਗਲਾਤੀਆਂ 3:29; 1 ਪਤਰਸ 2:9)। ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਜਾਜਕ ਹਨ; ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲਈ ਆਤਮਿਕ ਬਲੀਦਾਨ ਚੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਾਂ (1 ਪਤਰਸ 2:5; ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 12:1; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 13:15)। ਅਸੀਂ ਜਾਜਕਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ; ਅਸੀਂ ਜਾਜਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ *ਸ਼ਾਹੀ* ਮੰਡਲੀ ਹਾਂ (1 ਪਤਰਸ 2:9)। ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਹੀ ਖਾਨਦਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਾਂ (5:10 ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ)।

ਆਇਤ 4 ਅਤੇ 5 ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸੁਭਾਓ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਵਰਗ ਜਾਂ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, **ਓਸੇ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਕਰਮ ਜੁੱਗੇ ਜੁੱਗੇ ਹੋਵੇ। ਆਮੀਨ** (ਵੇਖੋ ਦਾਨੀਏਲ 7:13, 14)।

ਆਇਤ 7. ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਗਵਾਹ, ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠੇ, ਰਾਜਿਆਂ ਹਾਕਮ, ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਫਿਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ: **ਵੇਖੋ, ਉਹ ਬੱਦਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਅੱਖ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖੇਗੀ, ਨਾਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿੰਨ੍ਹਿਆ ਸੀ ਓਹ ਵੀ ਵੇਖਣਗੇ** (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 19:32-37)। ਜੇ. ਡਬਲਿਊ. ਰਾਬਰਟਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਗੱਲ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ [ਇਹ] ਵਾਇਦਾ ਦੂਸਰੀ ਆਮਦ ਦਾ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਹਵਾਲਾ ਹੈ।”⁸ ਉਸ ਨੇ ਵਾਇਦੇ ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਕਾਰਣ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ: **ਹਰੇਕ ਅੱਖ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਮਾਂ**। ਇਹ ਆਇਤ ਯਹੋਵਾਹ ਵਿਟਨੈਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਝੁਠਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਅਤੇ ਅਦ੍ਰਿਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 1914 ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਪਰਤ ਗਿਆ।

ਰੇਬਰਟਜ਼ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਵਾਇਦੇ ਨੂੰ ਦੂਸਰੀ ਆਮਦ ਦੇ ਲਈ *ਸੀਮਿਤ* ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਅਸਥਾਈ ਰੂਪ ਵਿੱਚ “ਨਿਆਂ ਲਈ ਆਉਣ” ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੈਕੰਡਰੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਦੁਸ਼ਟ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬੱਦਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸਥਾਨ ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਯਸਾਯਾਹ 19:1; ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 30:3, 4)। ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਜੇ ਰੋਮ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠਾਂ ਕੁਚਲੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ *ਤੁਰੰਤ* ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ “ਮੈਂ ਛੇਤੀ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ” (ਵੇਖੋ 2:16; 3:11; 22:7, 12, 20)।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਆਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਵਿਆਪਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ: **ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਮਾਂ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਪਿੱਟਣਗੀਆਂ**। “ਇਹ ਪਿੱਟਣਾ ਪਛਚਾਤਾਪ

ਦਾ ਪਿੱਟਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਆਸਚੀਣਤਾ ਦਾ ਰੋਣਾ ਹੈ।”⁹ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਿੱਚ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਗ਼ੈਰ ਮਸੀਹੀ ਹਨ। ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਸਤਾਇਆ ਸੀ ਉਹ ਸਿਆਪਾ ਕਰਨਗੇ ਜਿਵੇਂ ਮਿਸਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੇਠੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ (ਕੂਚ 11:6)। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੇ ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੀਜਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦਾ – ਦੁੱਗਣਾ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ ਵੱਢਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਆਓ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ੋਰ ਦੇਈਏ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਰੇਬਰਟਜ਼ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਆਇਤ 7 ਦਾ ਵਾਇਦਾ “ਦੂਸਰੀ ਆਮਦ ਦਾ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਹਵਾਲਾ ਹੈ” (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਸੰਸਾਰਿਕ “ਨਿਆਂ ਦਾ ਆਉਣਾ” ਜਿਸ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਦੂਸਰੀ ਆਮਦ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ – ਆਖਰੀ ਘਟਨਾ ਜਦੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਈ ਲੋਕ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੰਸਾਰਿਕ ਨਿਆਂ ਆਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੂਸਰੀ ਆਮਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਆਮਦ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭੂ ਭੇਜ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ “ਜਦ ਤੀਕਰ ਉਹ ਨਾ ਆਵੇ” (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 11:26)। ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਆਮਦ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਅਗਾਂਹ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਭੇਜ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਹੋਰ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਕੋਈ ਇਹ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਪਵਿੱਤਰ ਯਾਦਗੀਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਮੁੱਢਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਇੰਨੀ ਤਸੱਲੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਮਸੀਹ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹਾਂ! ਆਮੀਨ। ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ ਤੇ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਆਮੀਨ, ਹਾਂ! ਆਮੀਨ!” ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਣ ਨੂੰ ਇਬਰਾਨੀ ਰੂਪ (ואי, ਨਾਈ) ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ (ἀμην, ਆਮੀਨ) ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ। (3:14 ਉੱਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ।) ਆਓ ਸਾਰੀ ਮੰਡਲੀ ਕਰੋ, “ਆਮੀਨ!” (ਵੇਖੋ ਨਹਮਯਾਰ 5:13; KJV)।

ਯਹੋਵਾਹ ਰੋਕਦਾ ਹੈ (1:8)

ਮੈਂ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਆਖਣਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਹੈਸੀ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ।

ਆਇਤ 8. ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ। ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਅੱਖਰ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, “ਮੈਂ A ਅਤੇ Z” ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਦਿ ਅਤੇ ਅੰਤ, ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਪਿਛਲਾ ਹੈ। ਵਾਕ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਹੈਸੀ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਆਇਤ 4 ਦੇ ਵਾਕ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜੋ ਅਨੰਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੈਸਰ ਨਹੀਂ, “ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਸਭ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ” (NEB)।

ਟਿੱਪਣੀਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਜੇ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਪਿਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੀ ਜਾਂ ਪਿਤਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ “ਜਿਹੜਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਜਿਹੜਾ ਹੈਸੀ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਤੱਥ ਜਿਸ ਦੀ ਯਿਸੂ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ "ਮੈਂ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ, ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਪਿਛਲਾ, ਆਦਿ ਅਤੇ ਅੰਤ ਹਾਂ" (22:13; ਵੇਖੋ 1:17) ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁੱਤਰ ਬੋਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਸ ਆਇਤ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਵਾਲੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਇਤ 8 ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਤੱਵ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ (ਵੇਖੋ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2:9)। ਜੇ ਇੱਕ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦੂਸਰਾ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਇਤ 8 ਦਾ ਅਰਥ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਮੁਹਰ ਹੈ। ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ: "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਇਦਿਆਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਖੜਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਂ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ।" ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਅਸਧਾਰਣ ਸੀ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਤਿਆਚਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਹ ਸਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਯੁੱਗ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, "ਮੈਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ ਤੇ ਚਾਰਜ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਜੋ ਸੁਣਿਆ (1:9-11)

ਮੈਂ ਯੂਹੰਨਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਭਰਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰਲ ਕੇ ਓਸ ਬਿਪਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸਬਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਾਂਝੀ ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਾਖੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਓਸ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ ਸਾਂ ਜਿਹੜਾ ਪਾਤਮੁਸ ਕਰਕੇ ਸਦਾਉਂਦਾ ਹੈ।¹⁰ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦਿਨ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਤੁਰ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਅਵਾਜ਼ ਇਹ ਆਖਦੇ ਸੁਣੀ।¹¹ ਭਈ ਜੋ ਕੁਝ ਤੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈਂ ਸੇ ਇੱਕ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਲੈ ਅਤੇ ਸੱਤਾਂ ਕਲੀਸਿਯਾਂ ਨੂੰ ਘੱਲ ਦਿਹ ਅਰਥਾਤ ਅਫ਼ਸੂਸ ਨੂੰ, ਸਮੁਰਨੇ ਨੂੰ, ਪਰਗਮੁਮ ਨੂੰ, ਥੂਆਤੀਰੇ ਨੂੰ, ਸਾਰਦੀਸ ਨੂੰ, ਫਿਲਦਲਫ਼ੀਏ ਨੂੰ ਅਤੇ ਲਾਉਦਿਕੀਏ ਨੂੰ।

ਆਇਤ 9. ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਯੂਹੰਨਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਭਰਾ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰਸੂਲਪੁਣਾ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ; ਉਸ ਨੇ ਸਧਾਰਣ ਤੌਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰਲ ਕੇ ਓਸ ਬਿਪਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸਬਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਾਂਝੀ ਹਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰਲ ਕੇ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *συγκοινωνός* (*ਸਨਕੋਨੋਨੋਸ*) ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ" ਜਾਂ "ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ ਤੇ ਹੋਣਾ।" ਯੂਹੰਨਾ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ "ਸਾਂਝੀ" ਸੀ: ਬਿਪਤਾ, ਰਾਜ ਅਤੇ ਸਬਰ ਵਿੱਚ। ਇਹ "ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ੇ"¹⁰ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਟੁੱਟ ਸਨ:

ਬਿਪਤਾ ਉਸ ਦੁੱਖ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਗੁਜ਼ਰ ਰਹੇ ਸਨ। *θλιψις* (*ਥਲਿਪਸਿਸ*) ਤੋਂ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਬਿਪਤਾ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਦਾ ਸਧਾਰਣ ਅਰਥ "ਦਬਾਅ" ਹੈ। ਪਰ, ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ, ਇਹ "ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਦਬਾਅ ਜੋ ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਹੈ"¹¹ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ।

ਮਸੀਹੀ ਇਸ ਲਈ ਸਤਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਰਾਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਲ ਚੜ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ “ਸੱਜੇ ਹੱਥ” ਬੈਠ ਗਿਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:32-36)। ਫਿਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 1:6-8; 2:1-4)। ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਿਆ ਗਿਆ (ਮੱਤੀ 16:18, 19)। ਕੁਝ ਲੋਕ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਾਜ ਹੁਣ ਤਕ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਯੂਹੰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਾਈ ਇਕੱਠੇ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਂਝੀ ਸਨ (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 1:6, 9)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਆਸ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਵਰਤਮਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸੱਚਾਈ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਰਾਜ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਸਮਰਾਟ ਡੋਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ, ਇਸ ਲਈ ਅੰਤਿਆਚਾਰ ਇੱਕ ਸੁਭਾਵਿਕ ਸਿੱਟਾ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 16:33; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 14:19)।

ਜੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ **ਸਬਰ** ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ – ਮੁਸਕਲਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਥਿਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦੀ (14:12; ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 24:13; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:12)। KJV ਵਿੱਚ “ਧੀਰਜ,” ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਸਹਿ ਸਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ” ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਹ “ਸਾਂਝੀ” ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿੜ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ; ਜਦੋਂ ਬੋਝਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਹਲਕੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੱਥ ਤੋਂ ਵੀ ਕਿ ਉਹ **ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ** ਸਨ ਮਦਦ ਮਿਲੇਗੀ। ਸ਼ਬਦ “ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ” ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਸੰਪੂਰਣ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਖਾਸ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 16:3; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:2)। ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਗਲਾਤੀਆਂ 3:26-28), ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ *ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿੱਥੇ ਸੀ: ਮੈਂ . . . ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਾਖੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ ਸਾਂ ਜਿਹੜਾ ਪਾਤਮੁਸ ਕਰਕੇ ਸਦਾਉਂਦਾ ਹੈ।* ਕੁਝ ਲੋਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ **ਸਾਂ** (ਭੂਤ ਕਾਲ) ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਅਗਾਂਹ ਤੋਂ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੀ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਵਾਪਸ ਅਫ਼ਸੁਸ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *γίνομαι* (*ਜੀਨੋਮਾਈ*), ਜਿਸ ਤੋਂ “ਸਾਂ” ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ “ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ।” ਯੂਹੰਨਾ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਾਤਮੁਸ ਦੇ ਟਾਪੂ ਤੇ “ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।” ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਵੀ ਉੱਥੇ ਸੀ ਕਿ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਪਾਤਮੁਸ “ਇੱਕ ਸੁੰਨਸਾਨ, ਹਵਾ-ਚੱਕੀ ਦੀ ਪ ਸੀ”¹² ਜੇ ਰੋਮੀ ਕੈਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਇਸ ਲਈ ਗੁਲਾਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦਾ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਵਾਕ **ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਾਖੀ ਦੇ ਕਾਰਨ** ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ, ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ (6:9;

20:4) ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਾਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ। ਰੋਮੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪਾਤਮਸ ਦੇ ਟਾਪੂ ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਨਰ ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਵਾਜ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੀ।

ਆਇਤ 10. ਫਿਰ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ – ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਤਾਂ *ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਸੀ: ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦਿਨ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਆਇਆ।* ਸ਼ਬਦ “ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਦਿਨ” ਨੂੰ “ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਦਿਨ” ਦੇ ਨਾਲ ਉਲਝਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਪੂਰਣ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਯਸਾਯਾਹ 2:12; ਯੇਏਲ 2:31)। ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦੀ κυριακός (*ਕੁਰੀਕੋਸ*) ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ **ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ** ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ “ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ”¹³ ਹੋਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਦੇ ਵਾਰ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਇੱਥੇ ਅਤੇ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 11:20 ਵਿੱਚ, ਜੋ “ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ” ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ, ਸ਼ਬਦ “ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਦਿਨ” ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ – ਉਹ ਦਿਨ ਜਿਸ ਦਿਨ ਯਿਸੂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਸੀ (ਮੱਤੀ 28:1; ਲੂਕਾ 24:1)।¹⁴ ਅੱਜ, ਅਸੀਂ *ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦਿਨ ਪ੍ਰਭੂ ਭੋਜ* ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 20:7)।

ਸੇਵਨਥ-ਡੇ ਐਡਵੈਨਟਿਸਟਸ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਲੋਕ ਮਰਕੁਸ 2:28 ਦੇ “ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਿਨ ਦਾ ਵੀ ਮਾਲਕ ਹੈ” ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੜਦੇ ਹੋਏ “ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦਿਨ” ਨੂੰ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ *ਹਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ* ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਦਿਨ ਵੀ *ਸ਼ਾਮਲ* ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 1:10 ਵਿੱਚ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ “ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਦਿਨ” ਮਰਕੁਸ 2:28 ਵਿੱਚ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯੂਨਾਨੀ ਅਤੇ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦੇਵਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।

ਵਾਕ **ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦਿਨ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਆਇਆ** ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 4:2 ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਵਾਂ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਨੁਵਾਦ “ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਆਇਆ” 4:2 ਵਿੱਚ, “ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ” ਆਉਣਾ ਇਸ ਗੱਲ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿ ਗ੍ਰਹਿਣਸ਼ੀਲ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਸ ਆਇਤ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 22:43)। ਹੋਰ ਅਰਥ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹਨ। ਮੂਲ ਯੂਨਾਨੀ ਪਾਠ ਵਿੱਚ, ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੂਲ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ, ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ “ਆਤਮਾ” ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਉਪਪਦ (“the”) ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਾਕ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਸਿਰਫ਼ “ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ” ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਹਾਲਤ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ 4:24 ਆਇਤ ਸਾਨੂੰ “ਆਤਮਾ ਨਾਲ” ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ “ਆਤਮਾ ਨਾਲ” ਦਾ ਅਰਥ ਸਧਾਰਣ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ *ਬੰਦਗੀ* ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। “ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ” ਦਾ ਅਰਥ ਭਾਵੇਂ ਰੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿ ਗ੍ਰਹਿਣਸ਼ੀਲ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੇ “ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦਿਨ” ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ

ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਤਰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 10:9, 10)। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਦਿਨ ਇੱਕ ਬੰਦਗੀ ਦਾ ਦਿਨ ਹੈ, ਉਹ “ਕੋਈ ਚੀਜ਼” ਸ਼ਾਇਦ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਬੰਦਗੀ ਦਾ ਤਜਰਬਾ ਸੀ।

ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ: ਯੂਹੰਨਾ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਤੜਕੇ ਉੱਠਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਸੱਠਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ਸੀ। ਸੂਰਜ ਦੇ ਚੜ੍ਹਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਉਹ ਚੱਟਾਨ ਉੱਤੇ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ, ਨੀਲੇ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਪਾਰ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫੁਹਾਰ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਟਕਰਾਈ ਕਿਉਂਕਿ ਲਹਿਰਾਂ ਹੇਠਾਂ ਚੱਟਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਜ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਸਮੁੰਦਰ ਤੋਂ ਪਾਰ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦੇ ਭਾਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਬੰਦਗੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅੱਥਰੂ ਆ ਗਏ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ, ਰੋਟੀ ਤੋੜਦੇ, ਅਤੇ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉੱਥੋਂ, ਆਪਣੇ ਇਕਾਂਤ ਵਸੇਬੇ ਤੋਂ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਉਠਾਈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਥਿੜਕੀ ਹੋਈ ਅਵਾਜ਼ ਸੀ ਪਰ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ: “ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਬਣਾਇਆ ਭਈ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਲਈ ਜਾਜਕ ਬਣੀਏ, ਓਸੇ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਕਰਮ ਜੁੱਗੇ ਜੁੱਗ ਹੋਵੇ” (ਆਇਤ 6)।

ਅਚਾਨਕ, ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਹੇਠੋਂ ਸਰਕ ਗਈ। ਹੇਰੀਜ਼ਨ ਘੱਟ ਗਿਆ। ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਆਤਮਾ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਦੇ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋ ਗਈ ਜਾਪ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ। ਉਹ “ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ” ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ, ਪਰ ਸਰੀਰਕ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਨੇ ਸੁਣਿਆ, ਪਰ ਸਰੀਰਕ ਕੰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਆਤਮਿਕ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਸੀ।¹⁵

ਫਿਰ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ . . . ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਅਵਾਜ਼ ਨੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਰ ਲਿਆ, ਤੁਰ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਅਵਾਜ਼ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਜੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਉਹ ਤੁਰ੍ਹੀ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੀ ਜੋ ਤੁਰ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸੀ। “ਜਿਹੀ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਤੁਲਨਾ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬੁਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਤੁਲਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਤੁਲਨਾ ਹੈ। ਤੁਰ੍ਹੀ – ਨਾਦ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਬਹੁਤ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਦੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। (ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਤੁਰ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਕੁਝ ਇਸਤੇਮਾਲ ਵੇਖਣ ਦੇ ਲਈ, ਗਿਣਤੀ 10 ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਵੇਖੋ।)

ਆਇਤ 11. ਅਵਾਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਕੁਝ ਤੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈਂ ਸੇ ਇੱਕ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਲੈ। ਸ਼ਬਦ ਪੇਥੀ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ βιβλίον (*ਬਿਬਲੀਅਨ*) ਤੋਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ਬਦ “ਬਾਈਬਲ” ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। NIV ਬਾਈਬਲ ਹੋਰ ਵੀ ਸਟੀਕ ਅਨੁਵਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ “ਪੇਥੀ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੂਸਰੀ ਸਦੀ ਤੱਕ ਸਫਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਕਾਢ ਨਹੀਂ ਕੱਢੀ ਗਈ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਾਖੀ ਦੇ ਕਾਰਨ” (1:9) ਯੂਹੰਨਾ ਪਾਤਮਸ ਦੇ ਟਾਪੂ ਤੇ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੋਣਗੇ – ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਗਾਂਹ ਤੋਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਉਹ

ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਰੀਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤਸੱਲੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ “ਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਖਿਆ, ‘ਤੂੰ [ਆਪਣੇ] ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈਂ ਪਰ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗਾ।”¹⁶

KJV ਬਾਈਬਲ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੀ ਹੈ “ਮੈਂ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹਾਂ, ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਪਿਛਲਾ,” ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਯਿਸੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਆਇਤ 17)। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪਹਿਲੇ ਖਰੜਿਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ NASB ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਨਵੇਂ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ, ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣਿਓ ਯਿਸੂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੀ: ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਭਵਿੱਆ, ਤਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਉਹ ਯਿਸੂ ਸੀ (ਆਇਤਾਂ 12-16), ਅਤੇ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਦੇ ਬਾਅਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਲਿਖਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ (ਆਇਤ 19)।

ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਤਾਂ ਕਲੀਸਿਯਾਂ ਨੂੰ ਘੱਲਣਾ ਸੀ: ਅਫ਼ਸੂਸ ਨੂੰ, ਸਮੁਰਨੇ ਨੂੰ, ਪਰਗਮੁਮ ਨੂੰ, ਬੂਆਤੀਰੇ ਨੂੰ, ਸਾਰਦੀਸ ਨੂੰ, ਫ਼ਿਲਦਲਫ਼ੀਏ ਨੂੰ ਅਤੇ ਲਾਉਦਿਕੀਏ ਨੂੰ। ਇਹ ਕ੍ਰਮ ਇੱਕ ਬੇਤਰਤੀਬ ਸਮੂਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਫ਼ਸੂਸ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਤੱਟ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮੁਰਨੇ ਦੇ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰੋਗੇ, ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਉੱਤਰ ਤੋਂ ਪਰਗਮੁਮ। ਪਰਗਮੁਮ ਤੋਂ, ਤੁਸੀਂ ਬੂਆਤੀਰੇ ਦੇ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਮੁੜੋਗੇ। ਬੂਆਤੀਰੇ ਤੋਂ, ਤੁਸੀਂ ਦੱਖਣ ਵੱਲ ਦੀ ਸਾਰਦੀਸ, ਫ਼ਿਲਦਲਫ਼ੀਏ, ਅਤੇ ਲਾਉਦਿਕੀਏ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰੋਗੇ। ਲਾਉਦਿਕੀਏ ਤੋਂ, ਤੁਸੀਂ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਅਫ਼ਸੂਸ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਪੂਰਣਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਅਨਿਯਮਿਤ ਚੱਕਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਹੋਰ ਵੀ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਯਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦੇ – ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੁੱਗ ਦੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਨ। ਅਫ਼ਸੂਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਘਰੇਲੂ ਮੰਡਲੀ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੋਰਨਾਂ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਜੋ ਵੇਖਿਆ (1:12-16)

¹²ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਅਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਸੀ ਵੇਖਣ ਲਈ ਭਵਿੱਆ ਅਤੇ ਜਾਂ ਭਵਿੱਆ ਤਾਂ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸੱਤ ਸ਼ਮਾਦਾਨ ਵੇਖੇ। ¹³ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਮਾਦਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਕੋਈ ਵੇਖਿਆ ਜਿਹੜਾ ਪੈਰਾਂ ਤੀਕ ਦਾ ਜਾਮਾ ਪਹਿਨੇ ਅਤੇ ਛਾਤੀ ਦੁਆਲੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਪੇਟੀ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸੀ। ¹⁴ਉਹ ਦਾ ਸਿਰ ਅਤੇ ਵਾਲ ਚਿੱਟੀ ਉੱਨ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਚਿੱਟੇ ਸਰੋਂ ਬਰਫ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਅਗਨੀ ਦੀ ਲਾਟ ਵਰਗੀਆਂ ਸਨ। ¹⁵ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਪੈਰ ਖਾਲਸ ਪਿੱਤਲ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਸਨ ਭਈ ਜਾਣੀਦਾ ਉਹ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਤਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਬਾਹਲੇ ਪਾਣੀਆਂ ਦੀ ਘੂਕ ਵਰਗੀ ਸੀ। ¹⁶ਉਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਤਾਰੇ ਲਏ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਧਾਰੀ ਤਿੱਖੀ ਤਲਵਾਰ ਨਿੱਕਲਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਮੁਖ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਸੂਰਜ ਆਪਣੇ ਡਾਢੇ ਤੇਜ ਨਾਲ ਚਮਕਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਰਾਤ, ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਬਾਬੁਲ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ

ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ “ਅੱਤ ਪਰਾਚੀਨ” ਨੇ (ਦਾਨੀਏਲ 7:9) ਚਾਰ ਭਿਆਨਕ ਦਰਿੰਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ “ਇੱਕ ਜਣਾ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਵਰਗਾ” ਵੇਖਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ,

ਮੈਂ ਰਾਤ ਦੀਆਂ ਦਰਿਸ਼ਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਠਾ ਅਤੇ ਵੇਖੇ, ਇੱਕ ਜਣਾ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਵਰਗਾ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਬਦਲਾਂ ਸਣੇ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਅੱਤ ਪਰਾਚੀਨ ਤੀਕ ਅੱਪੜਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਹ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਲਿਆਏ। ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਅਰ ਪਰਤਾਪ ਅਰ ਰਾਜ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਭਈ ਸੱਭੇ ਕੈਮਾਂ ਅਰ ਲੋਕ ਅਰ ਬੋਲੀਆਂ ਉਹ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰਨ। ਉਹ ਦਾ ਰਾਜ ਸਦਾ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਮਿਟੇਗਾ ਨਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਰਾਜ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਟਲੇਗਾ ਨਾ (ਦਾਨੀਏਲ 7:13, 14)।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਮੂਲ ਅਰਥ ਦਾਨੀਏਲ 2 ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਅਰਥ ਸਮਾਨ ਹੈ: ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰੇਗਾ – ਉਹ “ਰਾਜ ਜਿਹੜਾ ਮਿਟੇਗਾ ਨਾ,” ਜੋ “ਸਦਾ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ” (ਦਾਨੀਏਲ 2:44; ਵੇਖੋ ਦਾਨੀਏਲ 7:15-18, 27)। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਡੀ ਦਿਲਚਸਪੀ, ਭਾਵੇਂ, “ਇੱਕ ਜਣਾ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਵਰਗਾ” ਦੇ ਚਿੱਤਰਣ ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ “ਇੱਕ ਜਣਾ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਵਰਗਾ” ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਦਾਸ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਓਦਰਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਦਾਨੀਏਲ 7:15)। ਛੇ ਸੌ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਏਸ਼ੀਅਨ ਸਾਗਰ ਤੇ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਨੇ “ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਕੋਈ ਵੇਖਿਆ” (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 1:13); ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ, “ਉਹ ਦੀ ਪੈਰੀਂ ਮੁਰਦੇ ਵਾਂਝੁ ਡਿੱਗ ਪਿਆ” (1:17)।

1:12-16 ਵਿੱਚ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਦਰਸ਼ਣ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ: “ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੀ ਨਿਆਈਂ” ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਦਰਸ਼ਣ। ਉਸ ਦਰਸ਼ਣ ਨੇ ਬਾਕੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਲਈ ਮੰਚ ਸੈੱਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਇਸ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਸੀਸ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਡਿੱਗ ਪੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਣ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸ਼ਣ ਹਨ, ਅਸਲੀਅਤ ਨਹੀਂ। ਰਸੂਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਦਰਸ਼ਣ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਸੁਪਨੇ ਵਰਗਾ ਸੀ: ਅਕਾਰ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਸਥਾਨ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਬਦਲਦੇ; ਸਥਿਰਤਾ ਅਕਸਰ ਅਸੰਗਤ ਹੈ; ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੇਮ ਹਨ, ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਸੱਤ ਸਿਰ ਸਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (13:1), ਪਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮੂੰਹ ਸੀ (16:13)। ਉਸ ਮੂਲ ਲਿਖਤ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਕਿਵੇਂ ਸੱਤਾਂ ਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜ ਸਕਦਾ ਸੀ (1:16; 2:1)? ਤਾਰੇ ਬਲਦੀਆਂ ਗੈਸਾਂ ਦੇ ਬਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਸਾਡਾ ਸੂਰਜ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਤਾਰੇ ਸਾਡੇ ਸੂਰਜ ਦੇ ਸਮਾਨ ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਸੂਰਜ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਯਿਸੂ ਦਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਕਿਵੇਂ ਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਫੜ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਉੱਤੇ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ (1:17)? ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ – ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਦਰਸ਼ਣ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਸੰਭਵ ਹੈ।

ਆਓ 1:12-16 ਦੇ ਦਰਸ਼ਣ ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ। ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਭੰਵਿਆਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਘਬਰਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਦਮਕ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਲਗਭਗ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਟਿਕੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ: ਦੀਪਾਂ ਦੀ ਡਿਲਮਿਲਾਹਟ ਸੱਤਾਂ ਸਮਾਦਾਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਠਹਿਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਖਾਲਸ ਸੇਨੇ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਫਿਰ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਦਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਇੱਕ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ (ਵੇਖੋ 2:1), ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਯੂਹੰਨਾ ਕੰਬ ਗਿਆ। ਉਸ ਰਾਜਿਆਂ ਵਾਲਾ ਲੰਬਾ ਜਾਮਾ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸੀ ਅਤੇ “ਛਾਤੀ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਸੇਨੇ ਦੀ ਪੇਟੀ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸੀ” (NRSV)। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਤਾਰੇ ਫੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਵੇਖੀ: ਪੈਰ ਖਾਲਸ ਪਿੱਤਲ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਸਨ “ਭਈ ਜਾਣੀਦਾ ਉਹ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਤਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।”¹⁷ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਮਗਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਪਰ, ਯੂਹੰਨਾ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਸਨ। ਉਸ ਦੇ ਵਾਲ ਚਿੱਟੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਸੂਰਜ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਬਰਫ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇੰਨੇ ਚਮਕਦਾਰ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚੁੰਧਿਆ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਵੱਲ ਤੱਕਿਆ, ਅਤੇ “ਉਹ ਦੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਅਗਨੀ ਦੀ ਲਾਟ ਵਰਗੀਆਂ [ਚਮਕਦਾਰ] ਸਨ (AB)। ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਯੂਹੰਨਾ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੋਟਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ “ਬਾਹਲੇ ਪਾਣੀਆਂ ਦੀ ਘੂਕ ਵਰਗੀ ਸੀ” (LB)। ਫਿਰ, ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ, ਇੱਕ ਦੁਧਾਰੀ ਤਿੱਖੀ ਤਲਵਾਰ ਨਿੱਕਲਦੀ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਆਇਤ 16 ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ)। ਤੁਰੰਤ, ਉਸ ਦਾ ਮੁਖ ਇੰਡ ਚਮਕਿਆ ਜਿਵੇਂ ਸੂਰਜ ਆਪਣੇ ਡਾਢੇ ਤੇਜ ਨਾਲ ਚਮਕਦਾ ਹੈ – ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਉਸ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣੀ ਪਈ।

ਇਹ ਦਰਸ਼ਣ ਮਹਿਮਾ, ਪਰਾਕ੍ਰਮ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਵਰਣ ਚਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ, “ਇਹ ਇੱਕ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਹੈ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ।” ਉਸ ਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਗਰਜਦਾਰ ਅਵਾਜ਼ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਤਿੱਖੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਮਗਦੇ ਹੋਏ ਪੈਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਸਜਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

ਅਕਸਰ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਣ ਦਾ ਵਿਵਰਣ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਧਿਆਇ 1 ਦੇ ਦਰਸ਼ਣ ਵਿੱਚ, ਵਿਵਰਣ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਨ। ਸੱਤਾਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਪੱਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਦਾ ਵਿਵਰਣ (2:1, 8, 12, 18; 3:1, 7) ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਦਰਸ਼ਣ ਤੋਂ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ – ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਵਿਵਰਣ ਸੰਬੰਧਤ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਸੰਕੇਤ ਹਨ ਜੋ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਦਰਸ਼ਣ ਦਾ ਹਰ ਵਿਵਰਣ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ: ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਦੋ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ (ਆਇਤ 20) ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਮਾਦਾਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ 2:5 ਆਇਤ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਧਾਰਣ ਤੌਰ ਤੇ ਲੈਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਾਨੂੰ ਦਰਸ਼ਣ ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ

ਹੈ।

ਆਇਤ 12. ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਰਸੂਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਵਾਜ਼ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਈ ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਕਈਆਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, **ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਅਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਸੀ ਵੇਖਣ ਲਈ ਭਵਿੱਆ।** ਇਸ ਵਰਣਨ ਦਾ ਸਧਾਰਣ ਅਰਥ ਹੈ “ਮੈਂ ਇਹ ਵੇਖਣ ਦੇ ਲਈ ਮੁੜਿਆ ਕਿ ਕੌਣ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।” ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਮੁੜਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਮਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣ ਲਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਛੇ ਦਸ਼ਕਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਹੁਣ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਉੱਥੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿੱਥੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, **ਸੋਨੇ ਦੇ ਸੱਤ ਸ਼ਮਾਦਾਨਾਂ** ਦੇ ਨਾਲ। KJV ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ “ਕੈਂਡਲਸਟਿਕਸ” ਹੈ ਪਰ ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਲਿਖੀ ਸੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਮਾਦਾਨ ਸਾਨੂੰ ਤੰਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੱਤਾਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ਮਾਦਾਨ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ (ਕੂਚ 25:31, 32), ਪਰ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਮੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਹਿਰ ਤੌਰ ਤੇ **ਸੱਤ ਵੱਖਰੇ ਵੱਖਰੇ**, ਆਪਣੇ ਆਪ ਖੜੇ ਸ਼ਮਾਦਾਨ ਸਨ। ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਯਿਸੂ “ਸ਼ਮਾਦਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ” (ਆਇਤ 13) ਖੜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਆਇਤ 20 ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਓਹ ਸੱਤ ਸ਼ਮਾਦਾਨ ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਯਾਂ ਹਨ,” ਏਸ਼ੀਆ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ (ਵੇਖੋ ਆਇਤ 11)। ਸ਼ਮਾਦਾਨ ਸੋਨੇ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਜੋ ਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਿੰਗੀ ਧਾਂਤ ਹੈ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਲੀਸਿਯਾ ਯਿਸੂ ਦੇ ਲਈ ਕੀਮਤੀ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 20:28; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:23, 25)।

ਆਇਤ 13. ਓਹਨਾਂ ਸ਼ਮਾਦਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਯਿਸੂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਇਤ 18 ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਮੈਂ ਮੁਰਦਾ ਸਾਂ ਅਰ ਵੇਖ, ਮੈਂ ਜੁੱਗੇ ਜੁਗ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ।” 2:18 ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ” ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਗਿਆ ਹੋਇਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਯਿਸੂ ਉੱਥੇ ਹੀ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 18:20; 28:20)। ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ, ਪਰ ਯਿਸੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ “ਵਿੱਚਕਾਰ” ਸੀ (ਆਇਤ 13; KJV)। ਯਿਸੂ, ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਏਕੀਕਰਣ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੈ।

ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ **ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੀ ਨਿਆਈਂ** ਯਿਸੂ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ (ਵੇਖੋ 14:14)। ਯਿਸੂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤਲੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਉਸ ਦਾ ਪਸੰਦੀਦਾ ਸਵੈ-ਅਰੂਦਾ “ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ” ਸੀ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 8:20), ਇੱਕ ਨਾਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀ ਓਵਰਟੇਨ ਹੈ (ਦਾਨੀਏਲ 7:13)। ਇੰਜੀਲ ਦਿਆਂ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਅੱਸੀ ਵਾਰ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਾਰ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਸੂਲ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਇਹੋ ਵਿਵਰਣ ਹੈ – ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ, ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ: ਉਹ **ਪੈਰਾਂ ਤੀਕ ਦਾ ਜਾਮਾ ਪਹਿਨੇ ਅਤੇ ਛਾਤੀ ਦੁਆਲੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਪੇਟੀ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸੀ।** ਇਹ ਲਿਬਾਸ ਆਮ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਸ਼ਾਹੀ ਲਿਬਾਸ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਯਸਾਯਾਹ 6:1)। ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਛੋਟੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇੱਕ ਕੱਪੜੇ ਜਾਂ ਚਮੜੇ ਦੀ ਬੈਲਟ (ਕਮਰਬੰਦ) ਦੇ ਨਾਲ *ਕਮਰ* ਨੂੰ ਬੰਨਦੇ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇੱਕ ਲੰਬਾ ਜਾਮਾ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ *ਛਾਤੀ* ਦੁਆਲੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਪੇਟੀ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਕਾਰ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਮਹਾਂ ਜਾਜਕ ਦੇ

ਕੱਪੜਿਆਂ ਦਾ ਵਿਵਰਣ ਵੇਖਦੇ ਹਨ (ਵੇਖੋ ਕੂਚ 28:4, 39; 29:5; ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੇਥੀ 16:4)।¹⁸

ਆਇਤ 14. ਅੱਗੇ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰੂਪ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ: ਉਹ ਦਾ ਸਿਰ ਅਤੇ ਵਾਲ ਚਿੱਟੀ ਉੱਨ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਸਗੋਂ ਬਰਫ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਨ (ਵੇਖੋ ਦਾਨੀਏਲ 7:9)। ਵਾਲਾਂ ਦਾ ਚਿੱਟਾ ਹੋਣਾ ਸੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਯਸਾਯਾਹ 1:18); ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਉਮਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਗਿਆਨੀ ਹੋਣਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਕਹਾਉਤਾਂ 16:31)। ਅਤੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਅਗਨੀ ਦੀ ਲਾਟ ਵਰਗੀਆਂ ਸਨ (ਵੇਖੋ ਦਾਨੀਏਲ 10:6)। ਜਿਵੇਂ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 4:13 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸੀਂ ਚੱਲਣਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖੁੱਲੀਆਂ ਅਤੇ ਬੇਪਰਦਾ ਹਨ” (ਵੇਖੋ ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੇਥੀ 139:1-4)।

ਆਇਤ 15. ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਪੈਰ ਖਾਲਸ ਪਿੱਤਲ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਸਨ ਭਈ ਜਾਣੀਦਾ ਉਹ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਤਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 1:7; ਦਾਨੀਏਲ 10:6)। ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *χαλκολίβανον* (ਚਾਕੋਲਿਬਾਨਨ), ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਤਾਇਆ ਹੋਇਆ ਪਿੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ “ਤਾਂਬੇ” ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਬਦ (*χαλκός*, ਚਾਲਕੋਸ) ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਗੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਪਿੱਤਲ ਮਿਸ਼ਰਤ ਧਾਂਤ ਇੱਥੇ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਿੱਤਲ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਤਾਂਬੇ ਅਤੇ ਜਿੰਕ ਦੀ ਮਿਸ਼ਰਤ ਧਾਂਤ ਹੈ। ਕਾਂਸਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਨਾਲ ਤਾਂਬੇ ਅਤੇ ਟਿਨ ਦੀ ਧਾਂਤ ਹੈ। ਪਿੱਤਲ ਅਤੇ ਤਾਂਬਾ ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗਾਲ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਮੀਕਾਹ 4:13 ਵਿੱਚ, ਸੀਯੋਨ ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ “ਕਾਂਸੇ” ਦੇ ਪੈਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ “ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਚੂਰਾ ਬਣਾ ਸਕੇ।” ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 1 ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਮਸੀਹ ਦੀ “ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਨੂੰ ਮਿੱਧਣ,” ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ “[ਉਸ ਦੇ] ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਹੇਠ ਦੀ ਸੁਆਹ ਬਣਾਉਣ” ਦੀ ਸਮਰੱਥ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ (ਮਲਾਕੀ 4:3)।

ਉਹ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਬਾਹਲੇ ਪਾਣੀਆਂ ਦੀ ਘੁੱਕ ਵਰਗੀ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 43:2; ਦਾਨੀਏਲ 10:6)। ਉਸ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਰਾਜਸੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਏਸ਼ੀਅਨ ਸਾਗਰ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਾਤਮੂਸ ਦੇ ਕੰਢੇ ਦੀਆਂ ਚੱਟਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 16. ਉਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਤਾਰੇ ਲਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਹੱਥ ਹੈ (ਕੂਚ 15:6)। ਜ਼ਬੂਰ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, “ਤੇਰਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਮੈਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ” (ਜ਼ਬੂਰਾਂ 63:8)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਤਾਰੇ ਫੜੇ ਹੋਏ ਸਨ ਤਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੇ।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸੱਤ ਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ “ਸੱਤਾਂ ਕਲੀਸਿਯਾਂ ਦੇ ਦੂਤ ਹਨ” (ਆਇਤ 20) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਇ ਹੋਰ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। “ਏਂਜਲ” ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *ἄγγελος* (ਏਂਜਲੋਸ) ਦਾ ਇੱਕ ਲਿਪੀ-ਅੰਤਰਣ ਹੈ, ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਦਾ ਸਧਾਰਣ ਅਰਥ “ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ” ਹੈ। “ਏਂਜਲ” ਇੱਕ ਸੰਸਾਰਿਕ ਦੂਤ (ਮਲਾਕੀ 3:1; ਮੱਤੀ 11:10) ਜਾਂ ਸਵਰਗੀ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਹੋ ਵੀ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਲੂਕਾ 2:9)। ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਕਾਰ “ਸਵਰਗੀ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ” ਅਤੇ “ਸੰਸਾਰਿਕ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ।

ਸੱਤਾਂ ਤਾਰਿਆਂ/ਸਵਰਗਦੂਤਾਂ ਦੀ ਹਰ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ, “ਸਵਰਗਦੂਤ” ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਵਰਗੀ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਥੇ ਅਧਿਆਇ 1 ਤੋਂ ਅਧਿਆਇ 3 ਤੱਕ “ਸਵਰਗਦੂਤ” ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਜਦਕਿ, ਉਸ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦੇ ਹਨ: ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਵਰਗਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਆਇ 2 ਅਤੇ 3 ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਸੰਬੋਧਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਿਉਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ? ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, 2:1, 2 ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਅਫ਼ਸੁਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਇਉਂ ਲਿਖ: ‘. . . ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਮਿਹਨਤ . . . ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ’” (ਜੇਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *οου* (ਸ਼), ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਤੇਰੇ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਕਵਚਨ ਹੈ, ਬਹੁਵਚਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਰਖਵਾਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਵਰਗਦੂਤਾਂ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਵਰਗਦੂਤ ਕੁਝ ਖਾਸ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਬਾਈਬਲ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਸਵਰਗਦੂਤ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਯਿਸੂ ਕਿਉਂ ਇੱਕ ਸਵਰਗਦੂਤ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ (22:16) ਕਿ ਉਹ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸਵਰਗਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣਾ ਸੀ (2:1, 8)?

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ “ਦੂਤ” ਸੰਸਾਰਿਕ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਸਨ, ਸ਼ਾਇਦ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਪਤਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੋਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਟਿੱਪਣੀਕਾਰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਸ਼ੌਕੀਨ ਹਨ ਕਿ ਹਰ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ “ਪਾਦਰੀ” ਜਾਂ “ਬਿਸ਼ਪ” ਉਸ ਦਾ “ਦੂਤ” ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ-ਪਾਦਰੀ/ਇੱਕ-ਬਿਸ਼ਪ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਗਿਆਤ ਸੀ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਾਂ, ਯਿਸੂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੱਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸੰਬੋਧਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਕਿਉਂ ਠਹਿਰਾਵੇਗਾ? ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸਨ – ਜੇ, ਇਬਰਾਨੀਆਂ 13:17 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ, ਫਿਰ, ਇਹ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ (2:1, 8)। ਕੁਝ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਦੂਤ ਇੱਕ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਬਜ਼ੁਰਗੀ ਦੇ ਲਈ ਖੜਾ ਹੈ।

ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿਣ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕਾਂ ਵਿੱਚਲੀ ਸਮੱਸਿਆ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੂਤ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਕਮੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਅਲੰਕਾਰਿਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਲਾਖਣਿਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਸੱਤਾਂ ਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਬੁਝਾਰਤ ਦੀ ਚਰਚਾ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ: ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਕਿ ਤਾਰੇ ਕੌਣ ਜਾਂ ਕੀ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਵੀ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਤਾਰੇ/ਦੂਤ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਂ ਜੋ ਵੀ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੀ — ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਵੀ ਕੀਤੀ (ਵੇਖੋ 2:1, 7)। ਫਿਰ, ਆਇਤ 16 ਦੀ ਗੁਪਤ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ, ਅਰਥ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ

ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਇਨਸਾਨ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ “ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ” ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 10:28; ਵੇਖੋ 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1:12)। ਕੀ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਜਾਣਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤਾਰੇ ਕੀ ਜਾਂ ਕੌਣ ਸਨ?

ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਰਣਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੇਰਵੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਧਾਰੀ ਤਿੱਖੀ ਤਲਵਾਰ ਨਿੱਕਲਦੀ ਸੀ। ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *ρομφαία* (*ਰੋਮਫਿਆ*), ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਤਲਵਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਥ੍ਰੇਸ ਵਿੱਚ ਉਤਪੰਨ ਭਾਰੀ ਯੁੱਧ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਚਨ ਅਕਸਰ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6:17; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 4:12) ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ, ਅਫ਼ਸੀਆਂ 6 ਅਤੇ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 4 ਵਿੱਚ, “ਤਲਵਾਰ” ਦੇ ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *μάχαιρα* (*ਮਾਚੈਰਾ*) ਹੈ, ਜੋ ਛੋਟਾ ਰੋਮੀ ਬਲੈਡ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਭਿੰਨਤਾ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 1 ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਕਸਦ ਅਲੱਗ ਹੈ। ਇਹ ਤਲਵਾਰ ਇੰਜੀਲ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇਹ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪੁਛੂ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਨ (ਵੇਖੋ ਯਸਾਯਾਹ 49:2)। ਅਧਿਆਇ 2 ਵਿੱਚ, ਝੂਠੇ ਸਿੱਖਿਆਕਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ . . . ਓਹਨਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਲੜਾਂਗਾ” (2:16; ਵੇਖੋ 19:15, 21)। ਫਿਰ ਵੀ, ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਸਮਾਨ ਹੈ।

ਆਖਿਰ ਵਿੱਚ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਮੁਖ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਸੂਰਜ ਆਪਣੇ ਡਾਢੇ ਤੋਜ ਨਾਲ ਚਮਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰੂਪ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਸਮੇਂ ਸੂਰਜ ਦੇ ਦਮਕਣ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਦਾ ਚੇਹਰਾ “ਸੂਰਜ ਦੇ ਵਾਂਝੂ ਚਮਕਿਆ” (ਮੱਤੀ 17:2)। ਜੇ ਪਹਾੜ ਤੇ ਅਸਥਾਈ ਸੀ ਉਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਹੈ।

ਇਹ ਪਿੱਛੇ ਹੱਟਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪੂਰੇ ਦਰਸ਼ਣ ਦੇ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਇਤ 12 ਤੋਂ 16 ਵਿੱਚ, ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਧਾਰਣਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤਰਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸਕਾਰਤਾਮਕ ਅਤੇ ਨਾਕਾਰਤਾਮਕ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਸਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਆਇਤ 16 ਦੀ ਕਲਪਨਾ: ਇੱਕ ਤਲਵਾਰ ਸਜਾ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਭਾਲ ਵੀ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਸੂਰਜ ਸਾੜ ਵੀ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਸੀਸ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੱਟ ਲਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਚੰਗਾ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੇਥੀ 84:11; ਮਲਾਕੀ 4:2)।

ਦਰਸ਼ਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਗਿਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕੰਮ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਕਿ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਜਾਣਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ: ਉਹ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਭ ਦੇਖ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *ὄρα* (*ਓਇਡਾ*), ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਜਾਣਨਾ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਕਸਰ ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਕੇਵਲ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਕੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ “ਅਕਸਰ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਸਤੂ ਵਿੱਚਲੇ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ”; ਜੋ “ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਜਾਂ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ”¹⁹ ਅਧਿਆਇ 1 ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਜੋ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਉਹ ਹਰ ਇੱਕ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ

ਤੇ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਇਹ ਗੱਲ ਦਰਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ: ਉਹ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਅਤੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਜਾ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਅਗਲੇ ਦੇ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ (2:2, 9, 13, 19; 3:1, 8, 15), ਪਰ ਉਹ ਜੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਰੇਗਾ ਵੀ (2:5, 10, 11, 16, 17, 22, 23, 26, 27; 3:3, 5, 9, 10, 12, 16, 19-21)।

ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਦਰਸ਼ਣ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਕੱਠੀ ਸਦੀ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹੈ! ਜਿਵੇਂ ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 27:1 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਯਹੋਵਾਹ ਮੇਰਾ ਚਾਨਣ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਬਚਾਓ ਹੈ, ਮੈਂ ਕਿਸ ਤੋਂ ਡਰਾਂ? ਯਹੋਵਾਹ ਮੇਰੇ ਜੀਉਣ ਦਾ ਗੜ੍ਹ ਹੈ, ਮੈਂ ਕਿਸ ਦਾ ਭੈ ਖਾਵਾਂ?”

ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਜੋ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ (1:17-20)

¹⁷ਜਾਂ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਡਿੱਠਾ ਤਾਂ ਉਹ ਦੀ ਪੈਰੀਂ ਮੁਰਦੇ ਵਾਂਗ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਨਾ ਡਰ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਪਿਛਲਾ ਹਾਂ। ¹⁸ਅਤੇ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਮੁਰਦਾ ਸਾਂ ਅਰ ਵੇਖ, ਮੈਂ ਜੁੱਗੇ ਜੁੱਗ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੌਤ ਅਤੇ ਪਤਾਲ ਦੀਆਂ ਕੁੰਜੀਆਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹਨ। ¹⁹ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਕੁਝ ਤੈਂ ਵੇਖਿਆ,—ਜੇ ਕੁਝ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਇਹ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਸੇ ਤੂੰ ਲਿਖ ਛੱਡ। ²⁰ਅਰਥਾਤ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਭੇਤ ਜਿਹੜੇ ਤੈਂ ਮੇਰੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਡਿੱਠੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਸੇਨੇ ਦੇ ਸਮਾਦਾਨਾਂ ਦਾ। ਉਹ ਸੱਤ ਤਾਰੇ ਸੱਤਾਂ ਕਲੀਸਿਯਾਂ ਦੇ ਦੂਤ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਤ ਸਮਾਦਾਨ ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਯਾਂ ਹਨ।

ਆਇਤ 17. ਯੂਹੰਨਾ ਇਸ ਦਰਸ਼ਣ ਦੇ ਪੁਤਿ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਪੁਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ, ਜਾਂ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਡਿੱਠਾ ਤਾਂ ਉਹ ਦੀ ਪੈਰੀਂ ਮੁਰਦੇ ਵਾਂਗ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਯੂਹੰਨਾ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਚੇਲੇ ਰਾਤ ਦਾ ਭੋਜਨ ਖਾਣ ਦੇ ਲਈ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਯੂਹੰਨਾ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਫਾਸਟਾ ਲਾ ਕੇ ਬੈਠਾ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 13:23)। ਉਹ ਉਹ ਚੇਲਾ ਸੀ “ਜਿਹ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ” (ਯੂਹੰਨਾ 13:23) – ਫਿਰ ਵੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, “ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਤੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ!” ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਹੋਰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਈਸ਼ੂਰੀ ਰੂਪ ਦੀ ਝਲਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਵੀ ਇੰਝ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਇੱਕ ਡੰਡਾ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ (ਯਸਾਯਾਹ 6:5; ਰਿਜ਼ਕੀਏਲ 1:28; 3:23; 43:3; ਦਾਨੀਏਲ 8:17, 27; 10:8-10; ਮੱਤੀ 17:6; ਲੂਕਾ 5:8; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 26:14)। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਉਹ ਡਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਯਿਸੂ ਦਿਆਂ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਚੱਢੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ (4:10), ਪਰ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਲਈ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਡਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ।

ਯੂਹੰਨਾ ਡਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਸ਼ਕਤੀਗੀਣ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਨਾ ਡਰ।

ਯਿਸੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, “ਲਗਾਤਾਰ ਡਰੀ ਨਾ ਜਾਹ।” ਕਿਰਿਆ φοβῶ (φoβῶ, ਫੋਬੋ ਓ ਤੋਂ ਫਾਬੋ) ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਰੰਤਰ ਕਾਰਜ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਯਾਦਾਸ਼ਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਹਲਚਲ ਹੋਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਡਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ – ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਉੱਚੇ ਪਹਾੜ ਦੀ ਚੋਟੀ ਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਯਾਦਾਸ਼ਤ? ਉਸ ਮੌਕੇ ਤੇ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਏਲੀਯਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮੁਖ ਦੇ ਜਲਾਲੀ ਹੋਣ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਜੇਤਮਾਨ ਬੱਦਲ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਛਾਉ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਉਸ ਬੱਦਲ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਵਾਜ਼ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਆਈ ਜੋ “ਇਹ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਪਰਸਿੰਨ ਹਾਂ। ਉਸ ਦੀ ਸੁਣੋ!” ਯੂਹੰਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੂਜੇ ਚੇਲੇ “ਮੂੰਘੇ ਮੂੰਹ ਡਿੱਗ ਪਏ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਡਰੇ।” ਫਿਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਨੇੜੇ ਆਣ ਕੇ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੋਹਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ‘ਉਠੋ ਅਤੇ ਨਾ ਡਰੋ’” (ਮੱਤੀ 17:5-7)।

ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਅਕਸਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਵਰਗਦੂਤ ਨੇ ਜਕਰਯਾਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਨਾ ਡਰ” (ਲੂਕਾ 1:13)। ਇਹੀ ਸ਼ਬਦ ਮਰਿਯਮ (ਲੂਕਾ 1:30) ਅਤੇ ਯੂਸੁਫ ਨੂੰ ਬੋਲੇ ਗਏ ਸਨ (ਮੱਤੀ 1:20)। ਜਦੋਂ ਚਰਵਾਹਿਆਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਸਵਰਗਦੂਤ ਪਰਗਟ ਹੋਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ “ਨਾ ਡਰੋ” (ਲੂਕਾ 2:10)। ਜਦੋਂ ਜੈਰੂਸ ਦੀ ਧੀ ਮਰ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਨਾ ਡਰ” (ਮਰਕੁਸ 5:36)। ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਪਾਣੀ ਉੱਤੇ ਚੱਲ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਡਡਿਆ ਉਠੋ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇਹੀ ਸ਼ਬਦ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤੇ ਸਨ (ਮੱਤੀ 14:27)। ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਿੱਤ੍ਰ ਹੋ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਨਾ ਡਰੋ ਜਿਹੜੇ ਦੇਹੀ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਅਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਦੇ” (ਲੂਕਾ 12:4)। ਜਦੋਂ ਕੁਰੀਥੁਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਪੌਲੁਸ ਤੇ ਪਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਨ “ਨਾ ਡਰ” (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 18:9)। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ, ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਨਾ ਡਰੋ।

ਯਿਸੂ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਕੋਲ ਉਸ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਨਾ ਡਰ। ਸ਼ਬਦ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ “ਚੰਗੇ ਸ਼ਬਦਾਂ, ਦਿਲਾਸੇ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ” ਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ (ਜਕਰਯਾਹ 1:13)। ਪਰ, ਯਿਸੂ ਨੇ, ਸਿਰਫ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁਖੀ ਮਿੱਤਰ ਦੇ ਮੋਢੇ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਵੇਂ ਹੀ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਉਠਾਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਹਿਣਾ, “ਨਾ ਡਰ,” ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਰਸੂਲ ਦੇ ਡਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਣ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਰੋਮੀ ਸੈਨਾ ਕਿੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੀ, ਕਿਵੇਂ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਜ਼ੁਲਮ ਬਦ ਤੋਂ ਬਦਤਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਕਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਭਾਈ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨਾਂ ਨੂੰ ਗੁਵਾਉਣਗੇ। ਜੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਸਕੇ। ਜੇ ਉਹ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਭਿਆਨਕ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਦਿਲਾਸੇ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਰੋਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਹੇਠ ਦੱਬੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, **ਮੈਂ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਪਿੱਛਲਾ ਹਾਂ।** ਇਸ ਵਾਕ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਰਥ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ “ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ” ਦਾ ਹੈ (ਆਇਤ 8; ਵੇਖੋ 22:13)। ਕਿਵੇਂ ਦੋਵੇਂ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ “ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਪਿੱਛਲਾ” ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹਨ (ਯੂਹੰਨਾ 10:30)। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਯਿਸੂ ਦੇ ਈਸ਼ੂਰੀ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਯਸਾਯਾਹ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦ “ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਪਿੱਛਲਾ” ਇਹ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਯਸਾਯਾਹ 41:4; 44:6; 48:12)।

ਆਇਤ 18. ਯਿਸੂ ਨੇ ਵੀ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ . . . ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ,” ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਤੱਵ ਦਾ ਇੱਕ ਅਹੁਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਯਰੋਸ਼ੁਆ 3:10; ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 42:2; 84:2; ਰੋਸ਼ੇਆ 1:10)। ਡਬਲਿਯੂ. ਏ. ਕ੍ਰਿਸਟੋਲ ਨੇ ਲਿਖਿਆ,

ਜਦੋਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜੇ ਯੂੜ ਵਿੱਚ ਸੌ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਜਾਂਦੀ ਰਹੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਥਾਈ ਸਮਾਰਕ ਧੁੰਦਲੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਸਵੇਰ ਦੀ ਧੁੱਪ ਜਾਂਦੀ ਰਹੇ, ਜਦੋਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਹਾਨ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਸੌ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਜੀਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਦੀਪਕ ਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ।²⁰

ਯਿਸੂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ, ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ “ਭਾਫ਼ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਥੋੜਾਕੁ ਚਿਰ ਦਿੱਸਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ” (ਯਾਕੂਬ 4:14)।

ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, **ਮੈਂ ਮੁਰਦਾ ਸਾਂ ਅਰ ਵੇਖ, ਮੈਂ ਜੁੱਗੇ ਜੁੱਗ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੌਤ ਅਤੇ ਪਤਾਲ ਦੀਆਂ ਕੁੰਜੀਆਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹਨ।** ਸ਼ਬਦ ਸਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਨਾ ਭੁੱਲੋ। ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਉਹ ਅਗਾਂਹ ਤੋਂ ਮੁਰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਉਹ **ਜੁੱਗੇ ਜੁੱਗ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ।** ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੁਣ ਉਹ ਮੌਤ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਮੌਤ ਅਤੇ ਪਤਾਲ ਦੀਆਂ **ਕੁੰਜੀਆਂ** ਹਨ। **ਮੌਤ ਅਤੇ ਪਤਾਲ** ਇਕੱਠੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ (ਵੇਖੋ 6:8; 20:13, 14); ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸਰੀਰ ਮਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਪਤਾਲ ਲੋਕ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਵੇਖੋ 20:13)। ਸ਼ਬਦ “ਪਤਾਲ ਲੋਕ” (ᾍδης, *ਹੈਡਸ*) ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ “ਅਣਦੇਖਾ” ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ “ਅਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੁਨੀਆਂ” ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯਿਸੂ ਦਾ ਆਤਮਾ ਪਤਾਲ ਲੋਕ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 2:31)। ਲੂਕਾ 16:19-31 ਵਿੱਚ ਪਤਾਲ ਲੋਕ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਚਿੱਤਰਣ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। KJV ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 1:18 ਵਿੱਚ (ਵੇਖੋ 6:8; 20:13, 14) “ਪਤਾਲ ਲੋਕ” ਦੀ ਬਜਾਇ “ਨਰਕ” ਹੈ, ਜੋ ਉਲਝਣ ਭਰਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ KJV ਬਾਈਬਲ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ *γέεννα* (*ਹੈਰੈਨਾ*) ਵੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੇ ਅਨੰਤ ਨਿਵਾਸ ਦੇ ਲਈ, ਸ਼ਬਦ “ਨਰਕ” ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਪਤਾਲ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦਾ ਅਨੰਤ ਨਿਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਮੌਤ ਅਤੇ ਪਤਾਲ ਦੀਆਂ **ਕੁੰਜੀਆਂ** ਹਨ, ਯਿਸੂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਮਰ ਗਏ ਹਨ। ਮੌਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਨਹੀਂ

ਕਰ ਸਕੇਗੀ, ਅਤੇ ਪਤਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਰੱਖ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ। ਯਿਸੂ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਅਤੇ ਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ, ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਇਤ 19. ਯਿਸੂ ਨੇ ਫਿਰ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਕੀਤਾ: **ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਕੁਝ ਤੈਂ ਵੇਖਿਆ,—ਜੇ ਕੁਝ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਇਹ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਸੇ ਤੂੰ ਲਿਖ ਛੱਡ।** ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਟਿੱਪਣੀਕਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਆਇਤ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਹੈ: (1) “ਜੇ ਕੁਝ ਤੈਂ ਵੇਖਿਆ,” ਉਸ ਦਰਸ਼ਣ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਅਧਿਆਇ 1 ਵਿੱਚ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ; (2) “ਜੇ ਕੁਝ ਹੈ” ਅਧਿਆਇ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਬਾਰੇ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ (3) “ਜੇ ਕੁਝ ਇਹ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ,” ਜਿਵੇਂ ਅਧਿਆਇ 4 ਤੋਂ 20 ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਇਤ 19 ਇੱਕ ਤਿਹਰੀ ਵੰਡ ਦੀ ਬਜਾਇ ਦੇਹਰੀ ਵੰਡ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵੀ ਬੋਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, “ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, (1) ਜੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਅਤੇ (2) ਜੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।” ਇਹ ਆਇਤ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਹੈ *ਸਕਦੀ* ਹੈ; ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਪਵਾਦ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਅਧਿਆਇ 4 ਅਤੇ 5 ਵਿੱਚ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਧਿਆਇ 12 ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਯਿਸੂ ਦਾ ਜਨਮ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਸੀ - ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ।

ਆਇਤ 19 ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਬੇਹਤਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਜੋ ਹਨ “ਜੇ ਕੁਝ ਹੈ”; ਅਸੀਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ “ਜੇ ਕੁਝ ਇਹ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।” ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਡੀ ਹਾਲਤ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਬੁਰੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇੱਕ ਉੱਜਲ ਭਵਿੱਖ ਸਾਡਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। “ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।”²¹

ਸ਼ਬਦਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ **ਸੇ ਤੂੰ ਲਿਖ ਛੱਡ।** ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, “ਜੇ ਕੁਝ ਤੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਸੇ ਇੱਕ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਲੈ” (ਆਇਤ 11; ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ)। ਪ੍ਰਭੂ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੁੱਗ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸਕਣ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਣ। ਜੀ. ਕੇ. ਚੇਸਟਰਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਸਵਰਗ ਦਾ ਗੰਭੀਰ ਕੰਮ ਅਨੰਦ ਹੈ।”²² ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ - ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਨਾਮ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਆਇਤ 20. ਪਹਿਲੇ ਦਰਸ਼ਣ ਦੀ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੀ ਇੱਕ ਆਇਤ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਣ: **ਅਰਥਾਤ ਓਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਭੇਤ ਜਿਹੜੇ ਤੈਂ ਮੇਰੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਡਿੱਠੇ ਸਨ ਅਤੇ ਓਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਸੇਨੇ ਦੇ ਸ਼ਮਾਦਾਨਾਂ ਦਾ। ਓਹ ਸੱਤ ਤਾਰੇ ਸੱਤਾਂ ਕਲੀਸਿਯਾਂ ਦੇ ਦੂਤ ਹਨ ਅਤੇ ਓਹ ਸੱਤ ਸ਼ਮਾਦਾਨ ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਯਾਂ ਹਨ।** ਯੂਨਾਨੀ

ਸ਼ਬਦ *μυστήριον* (*ਮਸਟੇਰੀਅਨ*), ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਭੇਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਰਹੱਸਮਈ” ਜਾਂ “ਅਗਿਆਤ” ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਭੂਤਕਾਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੇ ਲਈ, ਵੇਖੋ ਮਰਕੁਸ 4:11; ਰੋਮੀਆਂ 16:25; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:51; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 3:3, 4.) ਹੋਮਰ ਹੈਲੀ ਨੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ:

ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ . . . ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਰਥ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਰਸੂਲਾਂ ਅਤੇ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਰਗਟ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਅਤੇ ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਸਨ।²³

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ, ਯਿਸੂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਿ **ਓਹ ਸੱਤ ਤਾਰੇ ਸੱਤਾਂ ਕਲੀਸਿਯਾਂ ਦੇ ਦੂਤ ਹਨ ਅਤੇ ਓਹ ਸੱਤ ਸ਼ਮਾਦਾਨ ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਯਾਂ ਹਨ** ਕਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੇਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੱਤ “ਦੂਤ” ਕੀ ਜਾਂ ਕੌਣ ਹਨ (ਆਇਤ 16 ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ)। ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੀਪਕ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸ਼ਮਾਦਾਨ ਸਨ – ਦੀਵਟਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਦੀਵਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 5:15)। ਯਿਸੂ ਆਪ ਚਾਨਣ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 8:12)। ਮਸੀਹੀ ਉਸ ਪਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ (ਮੱਤੀ 5:14-16; ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:15), ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਉਸ ਚਾਨਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕੇ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 3:21)।

ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ

ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਇਸਰਾਈਲੀ ਅਤੇ ਸਤਾਏ ਗਏ ਮਸੀਹੀ (ਅਧਿਆਇ 1)

ਹੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਇ 1 ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਟਿੱਪਣੀ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਚਾਰਟ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਵੋ ਜੋ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਇਸਰਾਈਲੀਆਂ ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਕਿਰਿਆ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਸਤਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਵੇ। ਚਾਰਟ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਇਸਰਾਈਲੀ	ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਮਸੀਹੀ
ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਮ	ਰੋਮੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਤਾਏ ਗਏ
ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੋਏ	ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੋਏ
ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਸੁਣਿਆ	ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਸੁਣਿਆ
ਪਰਮੇਸੁਰ ਮੂਸਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ	ਪਰਮੇਸੁਰ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ
ਉਜਾੜ	ਪਾਤਮੁਸ
ਇੱਕ ਸਵਰਗਦੂਤ	ਇੱਕ ਸਵਰਗਦੂਤ
ਇੱਕ ਬਲਦੀ ਹੋਈ ਝਾੜੀ	ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਪ੍ਰਭੂ
ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੁਆਰਾ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਛੁਟਕਾਰਾ	ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੁਆਰਾ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਛੁਟਕਾਰਾ

ਤੁਸੀਂ ਜਿੱਥੋਂ ਤਕ ਚਾਹੋ ਤੁਲਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੁਣ ਵੀ ਸਾਡੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤੀਸਰਾ ਕਾਲਮ “ਅੱਜ ਦੇ ਮਸੀਹੀ” ਜੋੜ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਇਸਰਾਈਲੀਆਂ ਅਤੇ ਸਤਾਏ ਹੋਏ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਸੀਨਈ ਪਹਾੜ ਦੇ ਉੱਤੇ (ਕੂਚ 19:16, 19) ਅਤੇ ਪਾਤਮੁਸ (1:10) ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਦੇ ਲਈ ਵਰਤੀ ਗਈ ਤੁਰੀ ਜਿਹੀ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਡੋਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਵਾਂਗ, ਫ਼ਿਰਾਉਨ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਵਤੇ ਦੇ ਵਾਂਗ ਪੁਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਚ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਬਿਲਆਮ, ਝੁਠਾ ਨਬੀ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਹਾਰੂਨ ਨੂੰ ਫ਼ਿਰਾਉਨ ਦੇ ਕੋਲ ਘੱਲਿਆ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ “ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ” ਦੇ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ “ਪਾਣੀ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਹਨ ਭਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਹੂ ਬਣਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਜਦ ਕਦੇ ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਜੀ ਕਰੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਸਭ ਪਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਬਵਾਂ ਨਾਲ ਮਾਰਨ” (11:3, 6) ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਇਸਰਾਈਲੀਆਂ ਦੀ ਦੇਖ ਭਾਲ ਕਰਦਾ ਸੀ (ਕੂਚ 13:18), ਅਸੀਂ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਲਈ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਇੱਕ ਸਥਾਨ” ਦੇ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਇਸ ਸਥਾਨ ਨੂੰ “ਉਜਾੜ” ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ; ਉੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਿਰਤਪਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ (12:6, 14)। ਜਿਵੇਂ ਇਸਰਾਈਲੀ ਉਸ ਸਥਾਨ ਵੱਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿੱਥੇ “ਦੁੱਧ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਤ ਵੱਗਦਾ ਹੈ” (ਕੂਚ 3:17), ਅਸੀਂ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵੱਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ “ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਦੀ ਨਦੀ” ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ “ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਿਰਛ” ਹਨ (22:1, 2) – ਉਹ ਸਥਾਨ ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ “ਹਰੇਕ ਅੰਝੂ ਪੁੰਝੇਗਾ . . . ਅਤੇ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਨਾ ਹੋਵੇਗੀ” (21:4)।

“ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਸ਼ਬਦ” (1:1-8)

1:1-8 ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਉਪਦੇਸ਼ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: (1) ਸਿਰਲੇਖ (ਆਇਤਾਂ 1-3); (2) ਸਲਾਮ (ਆਇਤਾਂ 4-7); (3) ਮੋਹਰ (ਆਇਤ 8)। ਤੁਸੀਂ ਯੂਜੀਨ ਪੀਟਰਸਨ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵੀ ਪਸੰਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ: “ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਸ਼ਬਦ”²⁴ ਤੁਸੀਂ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਇੱਕ ਖਰੜੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਲਿਫਾਫੇ ਦੇ ਉੱਤੇ ਪੈਕੇਜ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ “ਮੋਹਰਬੰਦ” ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਆਇਤਾਂ 1-3)। ਤੁਸੀਂ ਲਿਫਾਫੇ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਕਵਰ ਲੈਟਰ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ (ਆਇਤਾਂ 4-7), ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਰੜੇ ਵਿੱਚ ਵਾਇਦਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਕਵਰ ਲੈਟਰ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਤੇ ਇੱਕ ਨੋਟਰੀ ਮੋਹਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਗਰੰਟੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੱਤਰ ਸੱਚਾ ਹੈ (ਆਇਤ 8)।

1:1-8 ਵਿੱਚਲੇ ਛੋਟੇ ਹਿੱਸੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਥਾਨ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ: ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਆਇਤ 3 ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਕ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਦਿਲਾਸਾ (1:1-8)

ਉਸ ਦਿਲਾਸੇ ਉਤੇ ਜੋਰ ਦੇਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਜੋ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਅੱਠ ਆਇਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ – ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੇ ਛੋਟੇ ਮੁੰਡੇ ਇਸ ਵਰਤਾਰੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਸੂਰਜ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਦੇ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਦਾ ਹੈ। ਮੁੰਡਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜ ਆਪ ਬਿਲਕੁਲ ਘੁੰਮਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਹੈ ਜੋ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੰਝ ਦਿਖਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਸੂਰਜ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ।” ਦੂਸਰੇ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਕੁਝ ਦੇਰ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ, “ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਾਂਗਾ।” ਪਹਿਲੇ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਪਰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, “ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਾਂਗਾ।” ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਲਿਆ ਹੋਣਾ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹੀਅਤ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਹੋਵੇ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਜਿੱਤ ਜਾਣਗੇ। ਉਹ ਉਸ ਵਾਇਦੇ ਦੇ ਨਾਲ ਚਿੰਬੜੇ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਜੇਤੂ ਰਹੇ। ਕਦੀ ਕਦੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਕੱਲਾਪਣ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਸਹਾਇਤਾ ਹੈ (ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 46:1-7)। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਦੁਖੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕੀਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਰਹਿ ਸਕੀਏ।

ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਤਾ (1:3, 9)

ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਘਬਰਾਏ ਹੋਏ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਵਾਇਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਅੱਜ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਰਾਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮਰਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਧੰਨ ਹੋ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰੋ ਵੀ” (ਯੂਹੰਨਾ 13:17; ਵੇਖੋ ਯਾਕੂਬ 1:22)। ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ, ਦੁਨਿਆਵੀ ਗੀਤ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਫਿਲਾਸਫੀ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ: “ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ।” ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਸ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ “ਪ੍ਰਭੂ, ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰੋ।”

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਸੱਤ ਪਰਮ ਸੁੱਖ (1:3)

1:3 ਵਿੱਚਲੇ ਪਰਮ ਸੁੱਖ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ, ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਸੱਤ ਪਰਮ ਸੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੋਰ ਉਪਦੇਸ਼ 14:13; 16:15; 19:9; 20:6; 22:7, 14 ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਬਦ “ਪਰਮ ਸੁੱਖ” ਲਾਤੀਨੀ ਸ਼ਬਦ “ਖੁਸ਼”

ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਉਪਯੋਗ “ਧੰਨ” ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਵਾਲਿਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੱਤੀ 5:3-11 ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ μακάριος (ਮੇਕਾਰੇਓਸ), ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਧੰਨ,” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਖੁਸ਼” ਹੈ – ਪਰ ਇਸ ਦਾ “ਅਰਥ ‘ਖੁਸ਼’ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਕੇ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਸੁਭ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖੀ ਹੈ।”²⁵

ਯਿਸੂ ਕੌਣ ਹੈ?²⁶ (1:5-8)

5 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 8 ਆਇਤ ਤੱਕ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਵਰਣ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਇੱਕ ਅਰਥਪੂਰਣ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਛੇ ਵਾਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਸੱਚਾ ਗਵਾਹ, ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇਠਾ, ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਹਾਕਮ, ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਮਹਿਮਾਵਾਨ, ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ।

ਮੇਰੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ (1:5, 6)

ਦ ਗੇਟਸ ਆਫ ਨਿਯੂ ਲਾਇਫ ਵਿੱਚ, ਜੇਮਸ ਸਟੀਵਰਟ ਨੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 1:5, 6 ਤੋਂ “ਮੇਰੇ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ”²⁷ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਸਨ (1) ਉਹ “ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ”; (2) ਉਸ ਨੇ “ਆਪਣੇ ਲਹੂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ”; (3) “ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਜਾਜਕ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਹੈ”; (4) “ਉਸੇ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਕਰਮ ਜੁੱਗੇ ਜੁੱਗੇ ਹੋਵੇ।”

ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਕੋਈ (1:9-20)

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 1:9-20 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿ ਮਹਾਨ ਆਦਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ “ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਕੋਈ” ਕਿਹਾ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ (5:6, 7; 12:1-6; 14:1, 14; 19:16; 22:12-17) ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਹੋਰ ਚਿੱਤਰਣ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਆਇ 1 ਦੇ ਦਰਸ਼ਣ ਦੇ ਸਮਾਨ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਾਨ, ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਰਧਾ ਅਤੇ ਆਦਰਯੁਕਤ ਡਰ (1:9-20)

ਯੂਜੀਨ ਪੀਟਰਸਨ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਨੂੰ “ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ” ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਅੰਤਿਮ ਸ਼ਬਦ . . . ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਦਾ ਦਰਸ਼ਣ।”²⁸ ਅੱਜ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਬੱਚਾ ਖੁਰਲੀ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਵੱਡਾ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਿ ਮਹਾਨ ਸਿੱਖਿਅਕ ਅਤੇ ਚੰਗਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬਣੇ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਮਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ। ਪਰ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ, ਉਸ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਨ “ਜਿਹੜਾ ਧੰਨ ਅਤੇ ਅਦੁਤੀ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ, ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ” (1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 6:15; ਵੇਖੋ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 17:14; 19:16)।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਚਰਮ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੇ

ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਡਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਦੀ ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਲੀ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਨੂੰ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ “ਹੋ ਸਾਡੇ ਪਿਤਾ” (ਮੱਤੀ 6:9) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਆਦਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਜਿਸ ਦੇ ਉਹ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦਾ ਲੇਖਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਸੋ, . . . ਆਓ ਅਸੀਂ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੀਏ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ *ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਭੈ ਨਾਲ* ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਹ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰੀਏ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਮਨ ਭਾਵੇ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12:28; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਵਾਰੇਨ ਵੀਰਸਬੇ ਨੇ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ:

ਅੱਜ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ “ਉੱਚੇ ਤੇ ਚੁੱਕੇ ਹੋਏ” (ਯਸਾਯਾਹ 6:1) ਵੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅੱਜ ਸਾਡੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਧਾ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਦੀ ਖਤਰਨਾਕ ਗੈਰ ਮੌਜੂਦਗੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਖੜੇ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਘਮੰਡ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਬਜਾਇ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਟੁੱਟ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗੀਏ।²⁹

ਕੁਝ ਲੋਕ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਤੋਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹਨ, ਜੋ ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਯਹੂਦੀ ਤਰਖਾਣ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਗਲੀਲੀ, ਕੋਮਲ ਚਰਵਾਹੇ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਬੁਰਾਈ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ – ਜਦੋਂ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਸ ਉੱਡ ਜਾਂਦੀ ਹੈ – ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਦਿਲ ਦੇ ਦਰਦਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕੇ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 1:9-20 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਯਿਸੂ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨਾ (1:13)

ਯਿਸੂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹੋਰ ਹਰ ਜਗਾ ਤੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਚਮਤਕਾਰੀ ਆਗੂਆਂ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈਆਂ ਮੰਡਲੀਆਂ, ਅਤੇ “ਨਵ-ਯੁੱਗ” ਦੇ ਰਹੱਸਵਾਦ ਵਿੱਚ ਲੱਭਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਵਿੱਚ ਖੋਜੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸਥਾਨ ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰੋ।

ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਕੱਲ (1:17-20)

ਜਦੋਂ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਦਰਸ਼ਣ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਬਾਹਰੀ ਤੌਰ ਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸੀ। ਡੋਮੀਸ਼ਨ ਅਜੇ ਵੀ ਤਖਤ ਦੇ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਬਜ਼ੁਰਗ ਰਸੂਲ ਨੂੰ ਹੁਣ ਵੀ ਪਾਤਮੁਸ ਦੇ ਟਾਪੂ ਤੇ ਦੇਸ ਨਿਕਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਹੁਣ ਵੀ ਮਰ ਰਹੇ ਸਨ – ਪਰ *ਯਿਸੂ* ਨੇ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ! ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਬਦਲਾਅ ਆਇਆ ਸੀ। ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ ਤੇ, ਉਸ ਦੀ ਆਸ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਗਿਆ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਅਨੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਰੋਸ਼ਨ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ

ਸਤਾਏ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਲੋਕ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਘਬਰਾਏ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਸ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਇੱਕ ਬੇਹਤਰ ਕੱਲ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਹੋ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰਹੋ।” ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਦੀ ਆਤਮ ਕਥਾ (1:17-20)

ਜਿਸ ਬਿਲ ਮਾਕਨਟਿਅਰ ਦੇ ਕੋਲ “ਯਿਸੂ ਦੀ ਆਤਮ ਕਥਾ” ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਉਪਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਧਾਰ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 1:17-20 ਹੈ।³⁰ ਇਸ ਦੇ ਕੁਝ ਮੁਖ ਬਿੰਦੂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: (1) ਯਿਸੂ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ – “ਸ਼ਮਾਦਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ” (ਆਇਤ 13); (2) ਯਿਸੂ ਡਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ – “ਨਾ ਡਰ” (ਆਇਤ 17); ਯਿਸੂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਐਲਾਨ – “ਮੈਂ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਪਿਛਲਾ ਹਾਂ” (ਆਇਤ 17); (4) ਯਿਸੂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਦਾ ਐਲਾਨ – “[ਮੈਂ ਹਾਂ] ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਮੁਰਦਾ ਸਾਂ ਅਰ ਵੇਖ, ਮੈਂ ਜੁੱਗੇ ਜੁੱਗ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ” (ਆਇਤ 18); (5) ਯਿਸੂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਮੁੜ-ਜ਼ੋਰ – “ਮੌਤ ਅਤੇ ਪਤਾਲ ਦੀਆਂ ਕੁੰਜੀਆਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹਨ” (ਆਇਤ 18)।

ਦਿਲਾਸੇ ਦੇ ਸ਼ਬਦ (1:17, 18)

ਦੁੱਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਬੋਲੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਅਜਿਹੇ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੱਜ ਸਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਸੁਣਨ ਦੀ ਕਿ ਸਥਿਤੀਆਂ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਗੜਦੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖ ਕੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਸੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਵੀ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਇਹ ਸੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, “ਮੈਂ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਪਿਛਲਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ” (ਆਇਤਾਂ 17, 18)। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਗੜਬੜੀ ਸਾਡੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਹੈ ਉਹ ਅਸਥਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਮਸੀਹ ਦੀ ਮਦਦ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਬਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਜਿਸ ਮੈਕਗੁਗੈਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਰਾਹ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਾਂਗੇ ਜਿਸ ਤੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚੱਲਿਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਡਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਰਿਆ ਨਾ ਹੋਵੇ!”³¹

ਆਖਿਰਕਾਰ, ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ “ਛੇਕੜਲੇ ਵੈਰੀ” (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:26) ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੌਤ ਦਾ ਭੂਤ ਆਪਣਾ ਬਦਸੂਰਤ ਸਿਰ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ: “ਮੈਂ ਮੁਰਦਾ ਸਾਂ ਅਰ ਵੇਖ, ਮੈਂ ਜੁੱਗੇ ਜੁੱਗ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ” (ਆਇਤ 18)। ਜਦੋਂ ਬਾਰਟਨ ਕਾਫ਼ਮੈਨ ਕੋਈ ਜਨਾਜ਼ਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਬਰ ਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 1:17, 18 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

ਜਾਂ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਡਿੱਠਾ ਤਾਂ ਉਹ ਦੀ ਪੈਰੀਂ ਮੁਰਦੇ ਵਾਂਗ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਨਾ ਡਰ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਪਿਛਲਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਮੁਰਦਾ ਸਾਂ ਅਰ ਵੇਖ, ਮੈਂ ਜੁੱਗੇ ਜੁੱਗ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੌਤ ਅਤੇ [ਪਤਾਲ] ਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕੁੰਜੀਆਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹਨ।”³²

ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ (1:17)

ਬਾਈਬਲ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰਭੂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਿਆ ਹੈ” (ਉਤਪਤ 18:19; KJV)। ਨਹੂਮ ਨਬੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ “ਆਪਣੇ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ” (ਨਹੂਮ 1:7)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਅੱਛਾ ਅਯਾਲੀ ਮੈਂ ਜਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਸਿਆਣਦਾ ਹਾਂ” (ਯੂਹੰਨਾ 10:14)। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਗਲਾਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, “. . . ਹੁਣ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣ ਲਿਆ” (ਗਲਾਤੀਆਂ 4:9)। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਤਿਮੋਥਿਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ” (2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:19)। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਵੱਡੇ ਸੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੀ ਜੱਦੋ-ਜਹਿਦ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਬਰਕਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 4:14-16)।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਡਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ (1:17)

ਡਰ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਹੌਲ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਭੈ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ” (ਅੱਯੂਬ 3:25)। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਡਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਦਾ ਡਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਡਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਤੀਤ ਦਾ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ, ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਨ। ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੇ, ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ, ਘਰ ਵਿੱਚ ਪਰਤਾਵਿਆਂ ਤੋਂ ਡਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਸਗੋਂ ਸਤਾਓ ਤੋਂ ਵੀ ਡਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਡਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ ਦੇਈਏ। *ਟਾਇਮ* ਨਾਂਅ ਦੇ ਇੱਕ ਰਸਾਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਛਪੀ ਜਿਸ ਦੀ ਡਰ ਦੇ ਕਾਰਣ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।³³ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਔਸ਼ਧੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਮੁਹਿੰਮਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕਈ ਵਾਰ ਚਿੱਚੜਾਂ ਨੇ ਡੰਗ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਲਾਇਮ ਨਾਂਅ ਦੀ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਕਿ ਹਿਰਨ ਨੂੰ ਚਿੱਬੜੇ ਚਿੱਚੜਾਂ ਦੇ ਡੰਗ ਮਾਰਨ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਤੇ ਡਰ ਦਾ ਜਨੂਨ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਚਿੱਚੜ ਦੇ ਡੰਗ ਮਾਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਰੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਬਿਮਾਰੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਇਮ ਰੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਰੋਗ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕੀਤਾ। ਆਖਰਕਾਰ, ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਦੇ ਭਰਮ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਦੀ ਖੁਦ ਦੀ ਜਾਨ ਲੈ ਲਈ। ਡਰ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੋਚ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਦਾਊਦ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਡਰ ਦਾ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਾਂਗਾ” (ਜ਼ਬੂਰ 56:3)। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੀਆਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਡਰ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਡਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਉਹ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਦੇਣਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ (1:17)

ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਨੂੰ ਅੱਜ ਵੀ ਤਸੱਲੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ :ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਤਸੱਲੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਬੂਰ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, “ਏਹੀ ਮੇਰੇ ਦੁਖ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਤਸੱਲੀ ਹੈ, ਭਈ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਿਵਾਲਿਆ ਹੈ” (ਜ਼ਬੂਰ 119:50)। ਬਾਈਬਲ ਤਸੱਲੀ ਅਤੇ ਬਲ ਦੇ ਵਚਨਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਪਈ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, “ਸੇ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੂਏ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਦਿਓ” (1 ਥੋਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 4:18)।

ਸਗੋਂ ਅੱਜ ਵੀ, ਪ੍ਰਭੂ ਵਚਨਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਤਸੱਲੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ, ਤੀਤੁਸ ਦੇ ਆਉਣ ਰਾਹੀਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਤਸੱਲੀ ਮਿਲੀ “ਜਿਹੜਾ ਅਧੀਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ” (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 7:6)। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ “. . . ਸਰਬ ਦਿਲਾਸੇ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ . . . ਜਿਹੜਾ ਸਾਰੀਆਂ ਬਿਪਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਭਈ ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਦਿਲਾਸੇ ਤੋਂ ਜਿਹ ਨੂੰ ਅਸਾਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਬਿਪਤਾ ਵਿੱਚ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਜੋਗੇ ਹੋਈਏ” (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:3, 4)।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੀ ਦੈਵੀ ਚਿੰਤਾ ਰਾਹੀਂ ਸਾਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ “ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਰਲ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੱਦੇ ਹੋਏ ਹਨ” (ਰੋਮੀਆਂ 8:28)।

ਉਹ ਸਾਰੇ ਤਰੀਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਬਹੁਮੁੱਲਾ ਤਰੀਕਾ ਉਸ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਹੈ। “ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਮੌਤ ਦੀ ਛਾਂ ਦੀ ਵਾਦੀ ਵਿੱਚ ਫਿਰਾਂ, ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਬਦੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਾਂਗਾ, ਤੂੰ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈਂ। ਤੇਰੀ ਸੇਟੀ ਤੇ ਤੇਰੀ ਲਾਠੀ, ਏਹ ਮੈਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ” (ਜ਼ਬੂਰ 23:4; ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, “ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਾ ਛੱਡਾਂਗਾ, ਨਾ ਕਦੇ ਤੈਨੂੰ ਤਿਆਗਾਂਗਾ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 13:5)।

ਯਿਸੂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਡਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਗਤੀਹੀਣ, ਅਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਦੇ ਮਾਰੇ ਬਰਬਾਦ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਮਾਰੇ ਖੁਸ਼ਕ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਦੇਣਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। “ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਿਹੜੇ ਪਰਤਾਵੇ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੇ [ਜਾਂ ਪਰਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ] ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ” (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2:18)।

ਸੱਤ ਸ਼ਮਾਦਾਨ (1:20)

ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਸੱਤ ਸ਼ਮਾਦਾਨ ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਯਾਂ ਹਨ।” ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਸ਼ਮਾਦਾਨ ਸਥਾਨਕ ਮੰਡਲੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡਾ ਚਾਨਣ ਚਮਕੇ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਮੰਡਲੀਆਂ ਦੇ ਸਰਗਰਮ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸਥਾਨਕ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਸੰਬੰਧੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੱਚਾਈ ਸਿਖਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ: ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਮਾਦਾਨ ਇੱਕ ਤਾਕੀਦ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਮੰਡਲੀ ਅਲੱਗ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

ਇਸ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ: ਸ਼ਮਾਦਾਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੰਡਲੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਗਰੀਬ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਸਮੱਸਿਆ-ਗ੍ਰਸਤ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ – ਇੰਜੀਲ

ਦੇ ਚਾਨਣ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ - ਅਤੇ ਉਹ ਹਾਲੇ ਵੀ ਯਿਸੂ ਦੇ ਲਈ *ਕੀਮਤੀ* ਸਨ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜ ਮੰਡਲੀਆਂ ਨੂੰ ਛਿੱੜਕਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛਿੱੜਕਣ ਦੀ ਕੋਈ ਖੋਚਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰਨੀ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਹੁੰਦੀ। ਜਿਸ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਛੋਟੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਨੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀਮਤੀ ਹੈ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਰੋਬਰਟ ਐਚ.ਮਾਊਸ ਦੁਆਰਾ, ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਤੇ ਲਿਖੇ ਨੋਟਸ, *ਐਨਾਥੀਈ ਸਟੱਡੀ ਬਾਈਬਲ*, ਸੇਧ, ਕੈਨਥ ਬਾਰਕਰ (ਗਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਜ਼ੋਡੋਰਵਨ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1985), 1926. ²ਯੂਜ਼ੀਨ ਐਚ. ਪੀਟਰਸਨ, *ਦ ਮੈਸੇਜ: ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਸਾਮਜ਼ ਐਂਡ ਪਰੇਵਰਬਸ*। ³ਹਾਰੇਲਡ ਹੇਜ਼ਲਿਪ, *ਦ ਲੋਰਡ ਰੇਨਜ਼: ਏ ਸਰਵੇ ਆਫ ਦ ਬੁਕ ਆਫ ਪਰਕਾਸ਼* (ਐਬੀਲੀਨ, ਟੈਕਸਾਸ: ਹਰਾਲਡ ਆਫ ਟਰੱਥ, ਮਿਤੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ), 4 (ਜੇਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ⁴ਐਡਵਰਡ ਏ. ਮੈਕਡੇਵੈੱਲ, *ਦ ਮੀਨਿੰਗ ਐਂਡ ਮੈਸੇਜ ਆਫ ਦ ਬੁਕ ਆਫ ਪਰਕਾਸ਼* (ਨੈਸ਼ਵਿਲ: ਬਰੋਡਮੈਨ ਪ੍ਰੈਸ, 1951), 5. ⁵ਰੋਮ ਸੱਮਰਜ਼, *ਵਰਥੀ ਇਜ ਦ ਲੈਬ* (ਨੈਸ਼ਵਿਲ: ਬਰੋਡਮੈਨ ਪ੍ਰੈਸ, 1951), 85. ⁶ਜੇ. ਡਬਲਿਯੂ. ਰੋਬਰਟਸ, *ਦ ਪਰਕਾਸ਼ ਟੂ ਜੌਨ (ਦਿ ਅਪੋਕਲਿਪਸ)*, ਦ ਲਿਵਿੰਗ ਵਰਡ ਕਮੈਂਟਰੀ, ਸੇਧ, ਐਵਰੈਟ ਫਰਗਿਊਸਨ (ਐਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਾਸ: ਸਵੀਟ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1974), 29. ⁷ਜਿਮ ਮੈਕਗਿਊਗਨ ਦੀ ਲਿਖੀ ਪੁਸਤਕ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ *ਦ ਬੁਕ ਆਫ ਪਰਕਾਸ਼*, ਲੁਕਿੰਗ ਇੰਟੂ ਦ ਬਾਈਬਲ ਸੀਰੀਜ਼ (ਲੱਬੋਕ, ਟੈਕਸਾਸ: ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਬਿਬਲੀਕਲ ਰਿਸੋਰਸਸ, 1976) ਦੇ ਸਫ਼ੇ 35-37 ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਰਚਾ ਵੇਖੋ। ⁸ਰੋਬਰਟਸ, 31. ⁹ਵਿਲੀਅਮ ਹੈਂਡਰਿਕਸਨ, *ਮੇਰ ਦੈਨ ਕਾਨਕਰਰਸ* (ਗਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਬੇਕਰ ਬੁਕ ਹਾਊਸ, 1954), 68. ¹⁰ਮਾਊਸ, 1926.

¹¹ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਰਕਲੇਅ, *ਦ ਪਰਕਾਸ਼ ਆਫ ਜੌਨ*, ਜਿਲਦ 1, ਸੋਧਿਆ ਸੰਸਕਰਣ, ਦ ਡੇਲੀ ਸਟੱਡੀ ਬਾਈਬਲ ਸੀਰੀਜ਼ (ਫਿਲਾਡੈਲਫੀਆ: ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਪ੍ਰੈਸ, 1976), 40. ¹²ਡੋਨ ਸੈਕਲਫੋਰਡ, *ਫੋਰਵਰਡ ਟੂ ਵਿਜ਼ਨ ਆਫ ਵਿਕਟਰੀ: ਦ ਬੁਕ ਆਫ ਪਰਕਾਸ਼* (ਸਰਸੀ, ਆਰਕੰਸਾ: ਹਾਰਡਿੰਗ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, 1992), 5. ¹³ਵਾਲਟਰ ਬਾਉਰ, *ਏ ਗਰੀਕ-ਇੰਗਲਿਸ਼ ਲੈਕਸੀਕਨ ਆਫ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਐਂਡ ਅਦਰ ਅਰਲੀ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਲਿਟਰੇਚਰ*, ਚੌਥਾ ਸੇਧ ਅਤੇ ਸੰਪਾਦਨ, ਵਿਲੀਅਮ ਐਫ. ਆਰਨਡਟ ਅਤੇ ਐਫ. ਵਿਲਬੁਰ ਗਿੰਗਰਿਚ (ਕੈਮਬਰਿਜ਼: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1952), 459. ¹⁴ਆਰੰਭਕ ਲੇਖਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਨਮੂਨਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੋਮਰ ਹੇਲੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ *ਪਰਕਾਸ਼* ਨਾਮਕ ਪੁਸਤਕ (ਗਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਬੇਕਰ ਬੁਕ ਹਾਊਸ, 1979) ਵਿੱਚ ਸਫ਼ਾ 107 ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦਿਨ ਦਾ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸਤਰਤ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਲਈ, ਐਵਰੈਟ ਫਰਗਿਊਸਨ ਦੀ ਲਿਖੀ ਪੁਸਤਕ *ਅਰਲੀ ਕ੍ਰਿਸਚਨਸ ਸਪੀਕ ਸੋਧਿਆ ਸੰਸਕਰਣ* (ਐਬੀਲੀਨ ਟੈਕਸਾਸ: ਏਸੀਯੂ ਪ੍ਰੈਸ, 1987) ਵਿੱਚ ਸਫ਼ੇ 67-79 ਤੇ ਵੇਖੋ। ¹⁵ਇਹ ਪੇਰੂ ਹੈਂਡਰਿਕਸਨ ਦੀ ਲਿਖੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚੋਂ ਸਫ਼ਾ 70 ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ¹⁶ਸੱਮਰਜ਼, 104. ¹⁷ਰਿਚਰਡ ਫਰਾਂਸਿਸ ਵੇਅਮਾਊਥ, *ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਇਨ ਮਾਡਰਨ ਸਪੀਚ*। ¹⁸ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਚਰਚਾ ਦੇ ਲਈ, ਟੋਮੀ ਸਾਊਥ ਦੀ ਪੁਸਤਕ "ਦਿ ਓਪਨਿੰਗ ਵਿਜ਼ਨ: ਦ ਕ੍ਰਾਈਸਟ," *ਟਰੱਥ ਫਾਰ ਟੁਡੇ* 9 (ਅਕਤੂਬਰ 1988) ਵਿੱਚ ਸਫ਼ੇ 45-47 ਵੇਖੋ। ¹⁹ਡਬਲਿਯੂ. ਈ. ਵਾਈਨ, *ਦਿ ਐਕਸਪੋਜ਼ਡ ਵਾਈਨਜ਼ ਇਕਸਪੋਜ਼ਿਟਰੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਵਰਡਸ*, ਸੇਧ, ਜੌਨ ਆਰ. ਕੋਰਲੇਨਬਰਗਰ III ਵਿੱਚ ਜੋਮਸ ਏ, ਸਵੈਨਸਨ (ਮਿਨੇਪੋਲਿਸ, ਮਿਨੇਸੋਟਾ: ਬੈਬਨੀ ਹਾਊਸ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 1984), 628 (ਜੇਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)। ²⁰ਡਬਲਿਯੂ. ਏ. ਕ੍ਰਿਸਵੈਲ, *ਇਕਸਪੋਜ਼ਿਟਰੀ ਸਰਮਨਜ਼ ਆਨ ਪਰਕਾਸ਼*, ਜਿਲਦ 1 (ਗਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਜ਼ੋਡੋਰਵਨ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1962), 159.

²¹ਵੈਰਨ ਡਬਲਿਯੂ. ਵਿਅਰਸਬੀ, *ਦ ਬਾਈਬਲ ਇਕਸਪੋਜ਼ਿਸ਼ਨ ਕਮੈਂਟਰੀ*, ਜਿਲਦ 2 (ਵੀਹਟਨ, ਇਲੀਨੋਇਸ: ਵਿਕਟਰ ਬੁਕਸ, 1989), 571. ²²ਅਰਲ ਐਫ. ਪਾਲਮਰ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 1, 2, 3 ਜੌਨ ਐਂਡ ਪਰਕਾਸ਼, ਦ ਕੰਮਿਊਨੀਕੇਟਰਜ਼ ਕਮੈਂਟਰੀ, ਸੇਧ, ਜੇ. ਓਗਿਲਵੀ, ਜਿਲਦ 12 (ਡਾਲਸ: ਵਰਡ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ, 1982), ਸਫ਼ਾ 123 ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ²³ਹੇਲੀ, 115. ²⁴ਯੂਜ਼ੀਨ ਐਚ. ਪੀਟਰਸਨ, *ਦ ਮੈਸੇਜ: ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਸਾਮਜ਼ ਐਂਡ ਪਰੇਵਰਬਸ*। ²⁵ਮਾਊਸ, 1926. ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਬਾਰਕਬਾਦੀਆਂ ਤੇ ਪਾਠਾਂ ਦੇ ਲਈ, ਪੈਟਰਿਕ ਐਚ. ਕੋਸੀ ਦੀ ਲਿਖੀ ਪੁਸਤਕ

“ਦ ਬੀਐਟੀਟਿਊਡਸ ਆਫ ਪਰਕਾਸ਼,” ਵਿਜ਼ਨ ਆਫ ਵਿਕਟਰੀ: ਦ ਬੁਕ ਆਫ ਪਰਕਾਸ਼ (ਸਰਸੀ, ਆਰਕੰਸਾ: ਹਾਰਡਿੰਗ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, 1992) ਦਾ ਸਫ਼ੇ 122-38 ਅਤੇ ਡੀ. ਟੀ. ਨਾਈਲਸ ਦੀ ਪੁਸਤਕ, ਅੰਜ ਸੀਇੰਗ ਦਿ ਇਨਵਿਜੀਬਲ: ਏ ਸਟੱਡੀ ਆਫ ਦ ਬੁਕ ਆਫ ਪਰਕਾਸ਼ (ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਹਾਰਪਰ ਐਂਡ ਬਰੱਦਰਜ਼, ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 1961) ਦੇ ਸਫ਼ੇ 60-61 ਵੇਖੋ।²⁶ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਲਈ, ਜੇਅ ਲੈਕਹਾਰਟ ਦੀ ਪੁਸਤਕ “ਹੂ ਇਜ ਜੀਸਸ?” ਟਰੁੱਥ ਫਾਰ ਟੁਡੇ 8 (ਮਾਰਚ 1988): ਦੇ ਸਫ਼ੇ 3-5 ਵੇਖੋ।²⁷ ਜੇਮਸ ਸਟੀਵਾਰਟ, ਦ ਗੇਟਸ ਆਫ ਨਿਊ ਲਾਈਫ (ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਸੀ. ਸਕਰਿਬਨਰਸ ਸੰਨਜ਼, 1940), 241-51।²⁸ ਯੂਜੀਨ ਐਚ. ਪੀਟਰਸਨ, ਰਿਵਰਸਡ ਥੰਡਰ (ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ: ਹਾਰਪਰਕੋਲਿਨਜ਼ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 1988), 32।²⁹ ਵਿਅਰਸਬੀ, 570।³⁰ ਸਰਮਨਜ਼ ਆਫ ਜਿਮ ਬਿਲ ਮੈਕਇਨਟੀਰ, ਸੇਧ, ਜੇ. ਡੀ, ਥੋਮਸ, ਗਰੇਟ ਪਰੀਚਰ ਆਫ ਟੁਡੇ, ਜਿਲਦ 10 (ਐਬੀਲੀਨ, ਟੈਕਸਾਸ: ਬਿਬਲੀਕਲ ਰਿਸਰਚ ਪ੍ਰੈਸ, 1966), 194-98।

³¹ ਮੈਗਿਗਿਊਗਨ, 39।³² ਬਾਰਟਨ ਕੇਫਮੈਨ, ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਪਰਕਾਸ਼ (ਐਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਾਸ: ਫਰਮ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1979), 34। ਉਚ ਜੇ. ਬੀ, ਫਿਲਿਪਸ ਦੀ ਲਿਖੀ ਪੁਸਤਕ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਇਨ ਮਾਡਰਨ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ “ਮੌਤ ਅਤੇ ਕਬਰ” ਵਾਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਮੌਕੇ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਦਲਾਅ ਕਰਦਾ ਹੈ।

³³ “ਫੈਟਲ ਓਵਰਰੀਐਕਸ਼ਨ,” ਟਾਇਮ (14 ਅਗਸਤ 1989): 33।